

Dz. U. 2022 poz. 2705**USTAWA**

z dnia 1 grudnia 2022 r.

o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1.** 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 2) zasady i organizację kształcenia podyplomowego i doskonalenia zawodowego ratowników medycznych;
- 3) organizację i zakres działania samorządu ratowników medycznych;
- 4) zasady odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych.

2. Ustanawia się dzień 8 września Dniem Ratownika Medycznego.

3. Użyte w ustawie określenie „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o sądzie ratowników medycznych, rozumie się przez to Sąd Dyscyplinarny i Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

Rozdział 2

Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego**Art. 2.** Zawód ratownika medycznego może wykonywać osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu ratownika medycznego;
- 3) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 4) spełnia następujące wymagania:
 - a) rozpoczęła przed dniem 1 października 2019 r. studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa i uzyskała tytuł zawodowy licencjata lub magistra na tym kierunku (tej specjalności) lub
 - b) rozpoczęła po roku akademickim 2018/2019 studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika medycznego, prowadzone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 68 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. –

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwie, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, ustawę z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, ustawę z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.²⁾), i uzyskała tytuł zawodowy licencjata lub magistra, lub

- c) rozpoczęła przed dniem 1 marca 2013 r. naukę w publicznej szkole policealnej lub niepublicznej szkole policealnej o uprawnieniach szkoły publicznej i uzyskała dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie ratownik medyczny, lub
 - d) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce za równoważny z dyplomem i tytułem zawodowym, o którym mowa w lit. a lub b, i uzyskała prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.³⁾) albo ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2021 r. poz. 1697), lub
 - e) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu ratownika medycznego uznane w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1646 oraz z 2022 r. poz. 1616), lub
 - f) posiada kwalifikacje uzyskane przed dniem 1 stycznia 2021 r. w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uznane w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej przez Krajową Radę Ratowników Medycznych zwaną dalej „Krajową Radą”;
- 5) swoim dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu ratownika medycznego, w szczególności nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) posiada prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego.

Art. 3. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 2 pkt 3, uważa się za spełniony, jeżeli osoba ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa lub studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika medycznego – prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej – kształcące w języku polskim albo uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka polskiego zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę.

2. Krajowa Rada ocenia dokumenty potwierdzające znajomość języka polskiego, biorąc pod uwagę wymagany zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 6.

Art. 4. Oplatę za egzamin, o którym mowa w art. 3 ust. 1, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Krajowej Rady. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego w roku poprzedzającym rok, w którym osoba zdająca wnosi opłatę za egzamin, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 5. 1. Pozytywne złożenie egzaminu z języka polskiego jest potwierdzane zaświadczeniem wystawionym przez Krajową Radę.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby, która przystąpiła do egzaminu:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia;
- 2) dane dotyczące Krajowej Rady;
- 3) imię (imiona) i nazwisko Prezesa Krajowej Rady;
- 4) datę złożenia egzaminu.

Art. 6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego,
- 2) sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, oraz wzór zaświadczenia o pozytywnym złożeniu tego egzaminu,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 583, 655, 682, 807, 1010, 1079, 1117, 1459, 2185 i 2306.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 91, 583, 830, 835, 1383, 1561 i 2185.

3) wysokość opłaty za egzamin, o którym mowa w art. 3 ust. 1

– uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 33, prawidłowe przygotowanie i przebieg egzaminu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, oraz koszty jego przeprowadzenia.

Art. 7. 1. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii osobie, która uzyskała poza terytorium państw członkowskich kwalifikacje do wykonywania zadań zawodowych, o których mowa w art. 33 ust. 1, można udzielić zgody na wykonywanie zawodu ratownika medycznego, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) jej stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu ratownika medycznego;
- 3) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 4) posiada:
 - a) dyplom wydany poza terytorium państw członkowskich potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego lub
 - b) dokumenty potwierdzające co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu zadań zawodowych, o których mowa w art. 33 ust. 1, uzyskane w okresie ostatnich 5 lat poprzedzających udzielenie zgody.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej wykaz dokumentów poświadczających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i pkt 4 lit. b.

Art. 8. 1. Zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, udziela minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek osoby, o której mowa w art. 7 ust. 1. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu. Decyzja ta jest wydawana na okres 5 lat od dnia jej wydania i stanowi podstawę do uzyskania prawa wykonywania zawodu na czas określony. Decyzja ta nie może być wydana ponownie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane osoby, o której mowa w art. 7 ust. 1:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) płeć;
- 4) datę i miejsce urodzenia;
- 5) numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 6) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 7) nazwę państwa, w którym zostały uzyskane kwalifikacje, jeżeli dotyczy;
- 8) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 9) numer i datę wydania dyplomu potwierdzającego uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego, jeżeli dotyczy;
- 10) informację o doświadczeniu zawodowym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b, jeżeli dotyczy.

Art. 9. 1. Dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 ust. 1, wraz z wnioskiem mogą zostać złożone przez wnioskodawcę do ministra właściwego do spraw zdrowia także za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Konsul Rzeczypospolitej Polskiej przesyła drogą elektroniczną odwzorowanie cyfrowe dokumentów do ministra właściwego do spraw zdrowia za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku powzięcia przez ministra właściwego do spraw zdrowia uzasadnionej wątpliwości co do autentyczności dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia może zwrócić się do konsula Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa, gdzie dokumenty te zostały wydane, lub do konsula Rzeczypospolitej Polskiej, do którego dokumenty te zostały złożone, z wnioskiem o weryfikację autentyczności tych dokumentów.

Art. 10. 1. W celu udzielenia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia może wystąpić do konsultanta krajowego w dziedzinie medycyny ratunkowej o opinię, przekazując mu drogą elektroniczną odwzorowanie cyfrowe dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 ust. 1.

2. Konsultant krajowy w dziedzinie medycyny ratunkowej wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 11. 1. W przypadku stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia na podstawie przesłanych dokumentów, że wnioskodawca spełnia warunki do wydania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia wydaje decyzję, o której mowa w art. 8 ust. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia przesyła elektronicznie odwzorowaną decyzję do właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Po otrzymaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, konsul Rzeczypospolitej Polskiej wydaje wizę, chyba że zachodzą podstawy do odmowy jej wydania.

Art. 12. Osoba, która otrzymała zgodę, o której mowa w art. 7 ust. 1, wykonuje zadania zawodowe, o których mowa w art. 33 ust. 1, pod nadzorem ratownika medycznego albo lekarza wyznaczonych przez kierownika podmiotu leczniczego, w którym osoba ta wykonuje zadania zawodowe.

Art. 13. Osoba, która otrzymała zgodę, o której mowa w art. 7 ust. 1, ma obowiązek zgłosić ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i przez jaki okres będzie wykonywała zadania zawodowe, o których mowa w art. 33 ust. 1. Zgłoszenia dokonuje w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w podmiocie leczniczym. Brak zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 14. W przypadku powzięcia przez ministra właściwego do spraw zdrowia informacji, zgodnie z którymi udzielanie świadczeń zdrowotnych przez ratownika medycznego stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia pacjentów, minister właściwy do spraw zdrowia cofa temu ratownikowi medycznemu zgodę, o której mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 15. Cofnięcie zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej. W przypadku, o którym mowa w art. 14, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 16. Zgoda, o której mowa w art. 7 ust. 1, wygasa z mocy prawa w przypadku:

- 1) uzyskania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na innej podstawie;
- 2) ubezwłasnowolnienia całkowitego albo częściowego ratownika medycznego;
- 3) złożenia przez ratownika medycznego oświadczenia o zrzeczeniu się wynikających z niej uprawnień;
- 4) śmierci ratownika medycznego.

Art. 17. 1. Na podstawie decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1, Krajowa Rada przyznaje w formie uchwały adresatowi tej decyzji prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego, wydaje, w terminie 7 dni od dnia otrzymania decyzji i wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4, dokument „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” oraz wpisuje ratownika medycznego do rejestru, o którym mowa w art. 137.

2. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane na okres 5 lat.

Art. 18. 1. Ratownik medyczny, który posiada uprawnienia do wykonywania zawodu ratownika medycznego nabyte w państwie członkowskim, może tymczasowo i okazjonalnie wykonywać zawód ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli złoży do Krajowej Rady:

- 1) pisemne oświadczenie o zamiarze tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) dokument potwierdzający obywatelstwo;
- 3) zaświadczenie, które zostało wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, stwierdzające, że ratownik ten zgodnie z prawem wykonuje w tym państwie zawód ratownika medycznego oraz że w czasie składania oświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 4) dokumenty potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu ratownika medycznego.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, składa się przed rozpoczęciem wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy i ponawia w każdym roku, w którym ratownik medyczny zamierza wykonywać zawód w sposób tymczasowy i okazjonalny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Krajowej Radzie dokumenty określone w ust. 1 pkt 2–4 przed rozpoczęciem wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy oraz jest obowiązany do niezwłocznego informowania Krajowej Rady o zmianie informacji zawartych w tych dokumentach.

Art. 19. Ratownik medyczny, o którym mowa w art. 18 ust. 1, z chwilą złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, oraz dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4, zostaje wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 144.

Art. 20. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do ratownika medycznego, o którym mowa w art. 18 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 21. Ratownik medyczny, o którym mowa w art. 18 ust. 1, udzielający świadczeń czasowo i okazjonalnie wyłącznie w ramach umów międzynarodowych zawartych z państwem członkowskim w celu współpracy transgranicznej w zakresie ratownictwa medycznego, nie składa Krajowej Radzie dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 1. Przepisów art. 18–20 nie stosuje się.

Art. 22. Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego przyznaje Krajowa Rada.

Art. 23. 1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego osoba spełniająca warunki określone w art. 2 pkt 1–5 albo osoba, która uzyskała zgodę, o której mowa w art. 7 ust. 1, składa wniosek do Krajowej Rady.

2. W przypadku osób, o których mowa w art. 2, wniosek zawiera następujące dane dotyczące osoby ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) nazwę i adres szkoły lub uczelni oraz datę jej ukończenia;
- 7) numer i datę wydania dokumentu potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 8) oświadczenie, że osoba ta nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 9) tytuł zawodowy;
- 10) wskazanie dokumentu, na podstawie którego cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub innego dowodu potwierdzającego posiadanie przez cudzoziemca prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli dotyczy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. a–c:
 - a) oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. a–c,
 - b) pisemne oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych.”,
 - c) wizerunek twarzy ratownika medycznego zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671),
 - d) zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia pozwalającym na wykonywanie zawodu ratownika medycznego;
- 2) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. d:
 - a) tłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów, na podstawie których potwierdzono spełnienie warunków, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. d,
 - b) pisemne oświadczenie o treści określonej w pkt 1 lit. b,
 - c) wizerunek twarzy ratownika medycznego zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych,
 - d) kopię dokumentu, na podstawie którego cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub innego dowodu potwierdzającego posiadanie przez cudzoziemca prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego,

- f) zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia pozwalającym na wykonywanie zawodu ratownika medycznego;
- 3) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. e:
- a) oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. e,
 - b) pisemne oświadczenie o treści określonej w pkt 1 lit. b,
 - c) wizerunek twarzy ratownika medycznego zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych,
 - d) dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego,
 - e) zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia pozwalającym na wykonywanie zawodu ratownika medycznego.

4. W przypadku osób, o których mowa w art. 7 ust. 1, wniosek zawiera następujące dane dotyczące osoby ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) nazwę i adres szkoły lub uczelni oraz datę jej ukończenia;
- 7) tytuł zawodowy;
- 8) numer i datę decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:

- 1) oryginał lub notarialnie poświadczoną kopię decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1;
- 2) pisemne oświadczenie o treści określonej w ust. 3 pkt 1 lit. b;
- 3) wizerunek twarzy ratownika medycznego zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;
- 4) zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia pozwalającym na wykonywanie zawodu ratownika medycznego.

Art. 24. 1. Krajowa Rada przyznaje prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego w formie uchwały niezwłocznie po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 2, wraz z kompletem dokumentów, o których mowa w art. 23 ust. 3, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania.

2. W przypadku stwierdzenia braków formalnych Krajowa Rada w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów wzywa do ich uzupełnienia, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Art. 25. Krajowa Rada może odmówić przyznania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego wyłącznie w przypadku, gdy stwierdzi, że osoba ubiegająca się o to prawo nie spełnia warunków, o których mowa w art. 2. Odmowa przyznania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego oraz stwierdzenie utraty tego prawa następują w drodze uchwały Krajowej Rady. Do uchwały Krajowej Rady stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) dotyczące decyzji administracyjnej.

Art. 26. Osoba, której przyznano prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego, podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 137. Ratownikowi medycznemu wpisanemu do rejestru, o którym mowa w art. 137, Krajowa Rada wydaje dokument „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego”.

Art. 27. 1. Wpis do rejestru, o którym mowa w art. 137, podlega opłacie.

2. Wysokość opłaty określa Krajowa Rada. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, do dnia 15 stycznia każdego roku. Opłata stanowi przychód Krajowej Izby Ratowników Medycznych.

3. Potwierdzenie wniesienia opłaty ratownik medyczny dołącza do wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 2 i 4.

Art. 28. Dokument „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” zawiera:

- 1) nazwę dokumentu „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” oraz nazwę dokumentu w języku angielskim;
- 2) numer prawa wykonywania zawodu;
- 3) datę uzyskania prawa wykonywania zawodu;
- 4) termin jego ważności, jeżeli dotyczy;
- 5) wskazanie organu przyznającego prawo wykonywania zawodu;
- 6) imię (imiona) i nazwisko;
- 7) tytuł zawodowy;
- 8) wizerunek twarzy ratownika medycznego zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;
- 9) numer seryjny dokumentu;
- 10) adnotację o następującej treści: „Prawo wykonywania zawodu jest dokumentem uprawniającym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 11) adnotację, że dane prawo wykonywania zawodu jest przyznane na podstawie zgody ministra właściwego do spraw zdrowia na okres 5 lat, jeżeli dotyczy;
- 12) wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) elementy zabezpieczające przed fałszerstwem, uwzględniające minimalne zabezpieczenia dla dokumentów publicznych kategorii drugiej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1394 i 1415).

Art. 29. Minister właściwy do spraw zdrowia może upoważnić Krajową Radę do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 11, art. 14, art. 34 ust. 2 i 3, art. 35, art. 36 ust. 1 oraz art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, a także do zawarcia umowy w sprawie wytwarzania blankietów dokumentów publicznych ze spółką w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 tej ustawy albo innym podmiotem, o których mowa w art. 11 i art. 18 tej ustawy.

Art. 30. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” oraz opis zabezpieczeń tego dokumentu przed fałszerstwem, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony danych osobowych oraz sposobem użytkowania dokumentu.

Art. 31. 1. Ratownik medyczny traci prawo wykonywania zawodu w przypadku:

- 1) ubezwłasnowolnienia całkowitego albo częściowego;
- 2) cofnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1;
- 3) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) prawomocnego orzeczenia przez sąd ratowników medycznych kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

2. Sąd wydający orzeczenie w przedmiocie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, informuje o tym fakcie Krajową Radę niezwłocznie po uprawomocnieniu się tego orzeczenia.

Art. 32. Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego wygasa w przypadku:

- 1) upływu 5 lat od dnia wydania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1;
- 2) wygaśnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1;
- 3) złożenia przez ratownika medycznego oświadczenia o zrzeczeniu się uprawnień wynikających ze zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1;
- 4) śmierci ratownika medycznego.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania zawodu ratownika medycznego

Art. 33. 1. Wykonywanie zawodu ratownika medycznego polega na:

- 1) udzielaniu świadczeń zdrowotnych, w tym medycznych czynności ratunkowych w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720 i 1733) udzielanych samodzielnie lub na zlecenie lekarza;
- 2) zabezpieczaniu osób znajdujących się w miejscu zdarzenia oraz podejmowaniu działań zapobiegających zwiększeniu się liczby osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- 3) transportowaniu osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- 4) udzielaniu wsparcia psychicznego w sytuacji powodującej stan nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- 5) stwierdzaniu zgonu, do którego doszło podczas akcji medycznej, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

2. Za wykonywanie zawodu ratownika medycznego uważa się również:

- 1) nauczanie zawodu ratownika medycznego oraz wykonywanie pracy na rzecz doskonalenia zawodowego ratowników medycznych i dyspozytorów medycznych;
- 2) organizowanie i prowadzenie zajęć z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy, medycznych czynności ratunkowych oraz pierwszej pomocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 2, 4 i 7 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym;
- 3) prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w zakresie ratownictwa medycznego;
- 4) kierowanie:
 - a) ratownikami medycznymi,
 - b) dyspozytorami medycznymi;
- 5) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowiskach administracyjnych, na których wykonuje się czynności związane z przygotowywaniem i organizowaniem świadczeń zdrowotnych w zakresie ratownictwa medycznego lub nadzorem nad ich udzielaniem;
- 6) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowisku perfuzjonisty po ukończeniu kursu kwalifikacyjnego w zakresie perfuzji organizowanego przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, o którym mowa w ustawie z dnia 13 września 2018 r. o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 77), zwane dalej „CMKP”, lub Polskie Stowarzyszenie Perfuzjonistów;
- 7) sprawowanie funkcji z wyboru w organach samorządu ratowników medycznych lub wykonywanie pracy na rzecz tego samorządu w zakresie realizacji jego zadań.

3. Warunkiem przystąpienia do kursu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, jest:

- 1) zatrudnienie w dziale lub zespole perfuzji funkcjonującym w danym podmiocie leczniczym przez minimum 2 lata;
- 2) wykonanie w okresie, o którym mowa w pkt 1, minimum 200 krążeń pozaustrojowych pod nadzorem uprawnionego perfuzjonisty;
- 3) przedstawienie opinii kierownika właściwej jednostki organizacyjnej podmiotu leczniczego o wykonaniu krążeń pozaustrojowych przez kandydata do kursu zawierającej imię (imiona) i nazwisko oraz numer prawa wykonywania zawodu tej osoby, a także imię i nazwisko osoby wystawiającej opinię z podaniem pełnionej przez nią funkcji.

Art. 34. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres:

- 1) medycznych czynności ratunkowych, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego samodzielnie lub na zlecenie lekarza,
- 2) świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego samodzielnie lub na zlecenie lekarza w jednostkach wymienionych w art. 36 pkt 1–5 i 12–15, z wyłączeniem podmiotów leczniczych będących jednostkami budżetowymi i jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej

– kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych przez ratownika medycznego w ramach kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu ratownika medycznego i kształcenia podyplomowego.

Art. 35. Ratownik medyczny ma obowiązek wykonywać zawód zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością.

Art. 36. Ratownik medyczny wykonuje zadania zawodowe, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1:

- 1) w podmiotach leczniczych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633, 655, 974, 1079 i 2280);
- 2) w ramach ratownictwa górskiego i ratownictwa narciarskiego w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 1425);
- 3) w ramach ratownictwa wodnego w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 147);
- 4) w ramach ratownictwa górniczego, o którym mowa w art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504, 2185 i 2687);
- 5) w ramach Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, o której mowa w art. 116 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 515, 1604, 2185 i 2687);
- 6) w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych niebędących podmiotami leczniczymi;
- 7) w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057), włączonych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, podczas działań ratowniczych, ćwiczeń oraz szkoleń;
- 8) w ramach działań kontrterrorystycznych realizowanych przez służby podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane;
- 9) w ramach zadań Policji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1–4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, z późn. zm.⁴⁾), oraz zadań realizowanych w Akademii Policji w Szczytnie i szkołach policyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 tej ustawy;
- 10) w ramach zadań Służby Ochrony Państwa, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, 1728 i 2333 oraz z 2022 r. poz. 655, 1115 i 2600);
- 11) w ramach zadań Straży Granicznej, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1–2a, 4–5b, 5d, 10, 12–14 i ust. 2a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061, 1115, 1855 i 2600);
- 12) na lotniskach w związku z wymaganiami, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185 i 2642);
- 13) w ramach wykonywania transportu sanitarnego i transportu medycznego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561 i 2674);
- 14) w izbach wytrzeźwień, wchodząc w skład zmiany, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 42³ ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24, 218, 1700 i 2185);
- 15) w ramach służby poszukiwania i ratownictwa lotniczego, o której mowa w art. 140a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;
- 16) w wyodrębnionych oddziałach prewencji, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w Centralnym Pododdziale Kontrterrorystycznym Policji „BOA” oraz w samodzielnych pododdziałach kontrterrorystycznych Policji, o których mowa w art. 5c ust. 1 tej ustawy;
- 17) na stanowisku dyspozytora medycznego;
- 18) w ramach zadań Służby Więziennej, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2470).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655, 1115, 1488, 1855 i 2600.

Art. 37. Ratownik medyczny podczas wykonywania czynności, o których mowa w art. 33 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz w związku z ich wykonywaniem korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726, 1855, 2339 i 2600).

Art. 38. Ratownik medyczny może wykonywać zawód:

- 1) w ramach umowy o pracę;
- 2) w ramach stosunku służbowego;
- 3) na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 4) w ramach porozumienia o wolontariacie.

Art. 39. 1. Jeżeli ratownik medyczny spełniający warunki, o których mowa w art. 2, nie wykonuje zawodu poprzez udzielanie świadczeń zdrowotnych, przez okres dłuższy niż 5 lat łącznie w okresie ostatnich 6 lat, a zamierza podjąć wykonywanie zawodu poprzez udzielanie świadczeń zdrowotnych, jest obowiązany zawiadomić Krajową Radę i odbyć przeszkolenie. Koszty tego przeszkolenia ponosi ratownik medyczny.

2. Do kosztów przeszkolenia ratowników medycznych wykonujących zadania zawodowe w podmiotach leczniczych będących jednostkami budżetowymi albo jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, oraz w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 36 pkt 6, przepis art. 76 stosuje się odpowiednio.

Art. 40. Przeszkolenie trwa 6 miesięcy i jest realizowane na podstawie programu przeszkolenia w zespole ratownictwa medycznego lub w szpitalnym oddziale ratunkowym, w wymiarze odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy, przez udzielanie świadczeń zdrowotnych pod nadzorem innego ratownika medycznego lub lekarza systemu, lub pielęgniarki systemu w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 6 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, którzy posiadają co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe.

Art. 41. 1. Program przeszkolenia jest opracowywany i aktualizowany zgodnie z postępem wiedzy, nie rzadziej jednak niż raz na 5 lat, przez Krajową Radę.

2. Krajowa Rada podaje do publicznej wiadomości program przeszkolenia na swojej stronie internetowej.

Art. 42. 1. Szczegółowe warunki odbywania przeszkolenia określa umowa zawarta przez ratownika medycznego z podmiotem leczniczym będącym dysponentem jednostki w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym prowadzącym przeszkolenie.

2. Na wniosek ratownika medycznego Krajowa Rada w porozumieniu z dysponentem jednostki w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym wskazuje podmiot leczniczy, w którym ratownik medyczny może odbyć przeszkolenie.

Art. 43. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ratownik medyczny, o którym mowa w art. 39 ust. 1, jest zwolniony z odbycia przeszkolenia, pod warunkiem że przez pierwsze 3 miesiące wykonywania zawodu w wymiarze odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy udziela świadczeń zdrowotnych pod nadzorem lekarza albo innego ratownika medycznego. Wykonywanie zawodu pod nadzorem lekarza albo innego ratownika medycznego przez okres 3 miesięcy przerywa bieg terminu, o którym mowa w art. 39 ust. 1.

Art. 44. 1. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie całkowitej albo częściowej niezdolności ratownika medycznego do wykonywania zawodu spowodowanej jego stanem zdrowia, Krajowa Rada powołuje komisję lekarską, zwaną dalej „komisją”, złożoną ze specjalistów odpowiednich dziedzin medycyny.

2. Komisja wydaje orzeczenie w przedmiocie niezdolności ratownika medycznego do wykonywania zawodu albo ograniczenia w wykonywaniu określonych czynności zawodowych.

Art. 45. 1. Ratownik medyczny, którego dotyczy sprawa, jest obowiązany do stawienia się przed komisją.

2. Termin stawienia się ratownika medycznego przed komisją oraz na badania ustala przewodniczący komisji.

Art. 46. 1. Krajowa Rada, na podstawie orzeczenia komisji, podejmuje uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu na okres trwania niezdolności do wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych na okres trwania niezdolności do wykonywania zawodu. Do uchwał stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące decyzji administracyjnych.

2. Ratownik medyczny, którego dotyczy sprawa, jest uprawniony do uczestnictwa, z prawem zabrania głosu, w posiedzeniu Krajowej Rady w czasie rozpatrywania jego sprawy.

Art. 47. Jeżeli ratownik medyczny odmawia poddania się badaniu przez komisję lub jeżeli Krajowa Rada na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego uzna, że dalsze wykonywanie zawodu lub ściśle określonych czynności zawodowych ze względu na stan zdrowia ratownika medycznego nie jest możliwe – Krajowa Rada podejmuje uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych.

Art. 48. Ratownikowi medycznemu, w stosunku do którego podjęto uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych, przysługuje prawo wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia otrzymania uchwały.

Art. 49. Ratownik medyczny, o którym mowa w art. 48, może wystąpić do Krajowej Rady o uchylenie uchwały o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych, jeżeli ustaną przyczyny zawieszenia albo ograniczenia.

Art. 50. Postępowanie w sprawach określonych w art. 44–49 jest poufne.

Art. 51. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, określi, w drodze rozporządzenia, skład komisji oraz wymagania dotyczące osób wchodzących w skład komisji, tryb orzekania o niezdolności do wykonywania zawodu oraz szczegółowy sposób i tryb postępowania w sprawach zawieszania prawa wykonywania zawodu albo ograniczenia wykonywania określonych czynności zawodowych, mając na względzie zapewnienie prawidłowego wykonywania zawodu oraz ochronę praw osób, wobec których wszczęto postępowanie.

Art. 52. 1. Ratownik medyczny ma prawo wglądu do dokumentacji medycznej oraz do uzyskania od lekarza, lekarza dentystry, felczera, pielęgniarki, położnej, fizjoterapeuty oraz innego ratownika medycznego informacji o stanie zdrowia pacjenta, rozpoznaniu, proponowanych metodach diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych, zapobiegawczych i dających się przewidzieć następstwach podejmowanych działań – w zakresie niezbędnym do udzielanych przez siebie świadczeń zdrowotnych.

2. Ratownik medyczny w ramach udzielania świadczeń opieki zdrowotnej innych niż medyczne czynności ratunkowe oraz świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, które mogą być udzielane samodzielnie przez ratownika medycznego, wykonuje zlecenia określone w dokumentacji medycznej.

Art. 53. 1. Ratownik medyczny dokumentuje świadczenia zdrowotne udzielane w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 36 pkt 2–16 i 18, w karcie indywidualnej ratownika medycznego.

2. Karta indywidualna ratownika medycznego zawiera:

- 1) oznaczenie pacjenta, pozwalające na ustalenie jego tożsamości:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) oznaczenie płci,
 - d) adres miejsca zamieszkania,
 - e) numer PESEL, jeżeli został nadany, w przypadku noworodka – numer PESEL matki, a w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - f) imię (imiona) i nazwisko przedstawiciela ustawowego, jego numer telefonu oraz adres jego miejsca zamieszkania, w przypadku gdy pacjentem jest osoba małoletnia, całkowicie ubezwłasnowolniona lub niezdolna do świadomego wyrażenia zgody;
- 2) oznaczenie podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych, ze wskazaniem komórki organizacyjnej, w której udzielono świadczeń zdrowotnych;
- 3) wskazanie miejsca i czasu udzielenia świadczenia zdrowotnego;
- 4) dane z wywiadu medycznego;
- 5) opis stanu zdrowia pacjenta;
- 6) oświadczenie pacjenta o:
 - a) niewyrażeniu zgody na udzielenie mu świadczenia zdrowotnego lub na przewiezienie go do szpitala,
 - b) udzieleniu mu wyczerpujących informacji o jego stanie zdrowia i uzyskaniu odpowiedzi na zadawane przez niego pytania;

- 7) rozpoznanie;
- 8) opis udzielonych świadczeń zdrowotnych, w tym opis sposobu postępowania z pacjentem oraz zalecenia i uwagi;
- 9) informację o przekazaniu kopii karty indywidualnej ratownika medycznego;
- 10) datę, podpis i pieczęć ratownika medycznego.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty indywidualnej ratownika medycznego, kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych przez ratownika medycznego oraz uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji prawa dostępu do tej karty oraz rzetelnego jej prowadzenia.

Art. 54. Do podmiotów, w których ratownik medyczny udziela świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 36 pkt 2–16 i 18, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23, art. 24 i art. 26–29 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2022 r. poz. 1876 i 2280).

Art. 55. Ratownik medyczny jest obowiązany do:

- 1) przestrzegania praw pacjenta, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta;
- 2) udzielenia pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu albo osobie wskazanej przez pacjenta informacji o stanie zdrowia pacjenta w zakresie świadczeń zdrowotnych udzielanych samodzielnie;
- 3) zgłoszenia Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych lub podmiotowi odpowiedzialnemu za wprowadzenie produktu leczniczego do obrotu działania niepożądanego produktu leczniczego zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301).

Art. 56. Ratownik medyczny może po dokonaniu oceny stanu zdrowia pacjenta nie podejmować medycznych czynności ratunkowych albo nie udzielać świadczeń zdrowotnych, albo odstąpić od prowadzenia tych czynności albo udzielania tych świadczeń, jeżeli nie spowoduje to niebezpieczeństwa utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia. Ratownik medyczny uzasadnia i odnotowuje w dokumentacji medycznej przyczyny niepodjęcia medycznych czynności ratunkowych albo nieudzielania świadczeń zdrowotnych, albo odstąpienia od prowadzenia tych czynności albo udzielania tych świadczeń.

Art. 57. 1. Ratownik medyczny może udzielać świadczeń zdrowotnych bez zgody pacjenta, jeżeli pacjent wymaga niezwłocznej pomocy, a ze względu na stan zdrowia lub wiek nie może wyrazić zgody ani nie ma możliwości porozumienia się z jego przedstawicielem ustawowym lub opiekunem faktycznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1, ratownik medyczny odnotowuje odpowiednio w karcie indywidualnej ratownika medycznego albo dokumentacji medycznej pacjenta.

Art. 58. 1. Ratownik medyczny wykonujący zadania zawodowe w podmiotach leczniczych będących jednostkami budżetowymi albo jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, oraz w jednostkach, o których mowa w art. 36 pkt 6, może samodzielnie udzielać świadczeń zdrowotnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 65 pkt 2 lit. b, po ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego.

2. Wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny ma na celu uzyskanie przez ratownika medycznego dodatkowych umiejętności i kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w warunkach sytuacji kryzysowych i przy zabezpieczeniu medycznym działań jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych.

3. Zakres wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego uwzględnia wiedzę i umiejętności praktyczne niezbędne do udzielania świadczeń zdrowotnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 65 pkt 2 lit. b.

Art. 59. 1. Wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny odbywa się na podstawie programu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego, który obejmuje:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów kształcenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) wykaz umiejętności nabytych w ramach wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 4) treści nauczania;
- 5) wskazówki metodyczne;
- 6) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

2. Program wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego jest opracowywany przez zespół ekspertów powołany przez Ministra Obrony Narodowej spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej i medycyny pola walki.

3. Program wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego zatwierdza Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 60. 1. Wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny prowadzą jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, które:

- 1) realizują program wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 2) zapewniają kadre dydaktyczną posiadającą odpowiednie kwalifikacje niezbędne do realizacji programu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 3) zapewniają bazę dydaktyczną zgodną ze standardami, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 6, niezbędną do realizacji programu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego, w tym do szkolenia praktycznego;
- 4) posiadają wewnętrzny system oceny jakości kształcenia;
- 5) prowadzą dokumentację związaną z organizacją i przebiegiem kształcenia, w szczególności przygotowują regulaminy organizacyjne kształcenia, protokoły postępowania kwalifikacyjnego oraz protokoły przebiegu egzaminów;
- 6) prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko uczestnika wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 2) numer i datę wydanego zaświadczenia o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 3) datę ukończenia wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego.

Art. 61. Wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny prowadzony w całości lub w części w jednostce organizacyjnej nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej jest realizowany w trybie i na zasadach określonych odpowiednio w art. 38 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej albo art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498).

Art. 62. Wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny kończy się egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem tego kursu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie wszystkich zajęć teoretycznych i praktycznych oraz uzyskanie pozytywnego wyniku podczas zajęć teoretycznych i praktycznych kursu.

Art. 63. 1. Odbycie wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego jest potwierdzone zaświadczeniem.

2. Zaświadczenie o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego, w zależności od umiejętności nabytych w ramach poszczególnych wojskowo-medycznych kursów kwalifikacyjnych, jest ważne od 1 roku do 3 lat od dnia jego wydania.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu prowadzącego wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny;
- 2) datę i miejsce wydania zaświadczenia;
- 3) numer zaświadczenia;
- 4) nazwę ukończonego wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 5) dane uczestnika wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - c) stopień wojskowy;
- 6) datę ukończenia wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 7) zakres umiejętności nabytych w ramach wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 8) okres ważności zaświadczenia;
- 9) imię (imiona) i nazwisko kierownika podmiotu prowadzącego wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny;

10) imiona i nazwiska członków komisji egzaminacyjnej.

Art. 64. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowe programy wojskowo-medycznych kursów kwalifikacyjnych,
- 2) kwalifikacje kadry dydaktycznej,
- 3) szczegółowe wymogi dla podmiotów prowadzących wojskowo-medyczne kursy kwalifikacyjne,
- 4) skład i tryb powoływania komisji egzaminacyjnej oraz sposób przeprowadzania egzaminów kończących wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny,
- 5) sposób oceniania osób podchodzących do egzaminów w ramach wojskowo-medycznych kursów kwalifikacyjnych,
- 6) okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, w odniesieniu do poszczególnych wojskowo-medycznych kursów kwalifikacyjnych,
- 7) wzór zaświadczenia o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego

– uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania świadczeń zdrowotnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 65 pkt 2 lit. b, oraz mając na uwadze potrzebę przeszkolenia ratowników medycznych w liczbie niezbędnej do sprawnego funkcjonowania jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, a także zapewnienie jednolitych standardów postępowania, przestrzegania obowiązujących procedur oraz przejrzystości dokumentowania i zaliczania realizacji wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego.

Art. 65. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb przekazywania lekarzowi przez ratownika medycznego, o którym mowa w art. 58 ust. 1, informacji o stanie zdrowia pacjenta i udzielonych mu świadczeniach zdrowotnych,
- 2) szczegółowy zakres świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych przez ratownika medycznego, o którym mowa w art. 58 ust. 1:
 - a) samodzielnie lub na zlecenie lekarza,
 - b) samodzielnie, w warunkach sytuacji kryzysowych i przy zabezpieczeniu medycznym działań jednostek, o których mowa w art. 58 ust. 2

– kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych w ramach kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu ratownika medycznego i kształcenia podyplomowego oraz uwzględniając specyfikę zagrożeń wynikających z charakteru służby.

Art. 66. 1. Ratownik medyczny wykonujący zadania zawodowe w podmiotach, o których mowa w art. 36 pkt 7–11, 16 i 18, może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej:

- 1) samodzielnie;
- 2) samodzielnie, w przypadku realizacji zadań służbowych w warunkach zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w obszarach katastrof, klęsk żywiołowych i w strefie działań wojennych;
- 3) pod nadzorem lekarza lub w porozumieniu z lekarzem.

2. Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1, może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, po ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Zakres medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych obejmuje wiedzę i umiejętności praktyczne niezbędne do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 67. 1. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych odbywa się na podstawie programu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który obejmuje:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów kształcenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) wykaz umiejętności wynikowych;
- 4) treści nauczania;

- 5) wskazówki metodyczne;
- 6) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

2. Program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest opracowywany przez zespół powołany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy legitymujących się kwalifikacjami w zakresie ratownictwa medycznego i doświadczeniem zawodowym w zakresie ratownictwa medycznego oraz ekspertów legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej i medycyny pola walki.

3. Program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych zatwierdza minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 68. 1. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych prowadzą podmioty, które zapewniają:

- 1) realizację programu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 2) kadre dydaktyczną posiadającą odpowiednie kwalifikacje;
- 3) bazę dydaktyczną dostosowaną do programu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Podmioty prowadzące medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych sporządzają dokumentację związaną z przebiegiem tego kursu i przebiegiem egzaminu oraz prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, zawiera następujące dane:

- 1) numer zaświadczenia;
- 2) imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL oraz stopień służbowy osoby, która ukończyła medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) datę i rodzaj egzaminu;
- 4) termin ważności zaświadczenia.

Art. 69. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych kończy się egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem tego kursu.

Art. 70. 1. Odbycie medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest ważne 3 lata od dnia jego wydania.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu prowadzącego medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 2) numer zaświadczenia;
- 3) datę i miejsce wydania zaświadczenia;
- 4) dane uczestnika medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL,
 - c) stopień służbowy;
- 5) datę ukończenia medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 6) dzień złożenia egzaminu;
- 7) rodzaj egzaminu;
- 8) okres ważności zaświadczenia;
- 9) imię (imiona) i nazwisko osoby upoważnionej do wydania zaświadczenia.

Art. 71. Odnowienie uprawnień wynikających z medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych polega na:

- 1) przystąpieniu do egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych medycznym kursem kwalifikacyjnym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a w przypadku nieuzyskania pozytywnego wyniku egzaminu – odbyciu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych i uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu;
- 2) ponownym odbyciu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych po upływie 6 lat od jego ukończenia i uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 72. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wykaz świadczeń opieki zdrowotnej, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego w podmiotach, o których mowa w art. 36 pkt 7–11, 16 i 18:

- 1) samodzielnie – niezależnie od ukończenia medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 2) samodzielnie – w przypadku realizacji zadań służbowych w warunkach zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w obszarach katastrof, klęsk żywiołowych i w strefie działań wojennych,
- 3) pod nadzorem lekarza lub w porozumieniu z lekarzem

– kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych w ramach kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu ratownika medycznego i podyplomowego oraz uwzględniając specyfikę zagrożeń wynikających z charakteru służby oraz zakresu zadań realizowanych przez te służby.

Art. 73. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowy program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 2) kwalifikacje kadry dydaktycznej,
- 3) szczegółowe wymagania dla podmiotów prowadzących medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 4) skład i tryb powoływania komisji egzaminacyjnej oraz sposób przeprowadzania egzaminów kończących medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 5) wzór zaświadczenia o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych

– uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz mając na uwadze potrzebę przeszkolenia ratowników medycznych w liczbie niezbędnej do sprawnego funkcjonowania służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, a także zapewnienie jednolitych standardów postępowania, przestrzegania obowiązujących procedur oraz przejrzystości dokumentowania i zatwierdzania realizacji kursu kwalifikacyjnego.

Rozdział 4

Ustawiczny rozwój zawodowy

Art. 74. 1. Ratownik medyczny ma prawo i obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego przez aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych.

2. Ustawiczny rozwój zawodowy może być realizowany przez kształcenie podyplomowe lub doskonalenie zawodowe.

Art. 75. Koszty ustawicznego rozwoju zawodowego ponosi ratownik medyczny lub podmiot, u którego ratownik medyczny wykonuje zawód, lub jednostka prowadząca szkolenie.

Art. 76. Koszty doskonalenia zawodowego ratowników medycznych wykonujących zadania zawodowe w podmiotach leczniczych będących jednostkami budżetowymi albo jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, oraz w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych niebędących podmiotami leczniczymi są pokrywane ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

Art. 77. Podmiot, u którego ratownik medyczny wykonuje zawód, jest obowiązany ułatwić ratownikowi medycznemu aktualizowanie wiedzy i umiejętności przez uczestnictwo w doskonaleniu zawodowym.

Art. 78. Ratownikowi medycznemu realizującemu ustawiczny rozwój zawodowy przysługuje, na jego wniosek, urlop szkoleniowy w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy. Termin urlopu szkoleniowego jest uzgadniany każdorazowo z pracodawcą. Ratownik medyczny ma obowiązek niezwłocznie przedstawić pracodawcy dokument poświadczający jego udział w formach ustawicznego rozwoju zawodowego.

Art. 79. Żołnierzowi zawodowemu wykonującemu zadania zawodowe ratownika medycznego w podmiotach, o których mowa w art. 36 pkt 1 i 6, realizującemu ustawiczny rozwój zawodowy przysługuje, na jego wniosek, urlop na ustawiczny rozwój zawodowy w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, z zachowaniem prawa do uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujących na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305). Termin urlopu na ustawiczny rozwój zawodowy jest uzgadniany każdorazowo z dowódcą jednostki wojskowej. Ratownik medyczny ma obowiązek niezwłocznie przedstawić dowódcy jednostki wojskowej dokument poświadczający jego udział w formach ustawicznego rozwoju zawodowego.

Art. 80. Do urlopu szkoleniowego przysługującego strażakom Państwowej Straży Pożarnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 71e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1969).

Art. 81. 1. Ustawiczny rozwój zawodowy ratowników medycznych jest realizowany w 5-letnich okresach rozliczeniowych, zwanych dalej „okresami edukacyjnymi”.

2. Okres edukacyjny rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym ratownik medyczny uzyskał uprawnienia do wykonywania zawodu.

Art. 82. 1. Przebieg ustawicznego rozwoju zawodowego ratownika medycznego dokumentuje się w karcie ustawicznego rozwoju zawodowego.

2. Kartę ustawicznego rozwoju zawodowego na wniosek ratownika medycznego wydaje Krajowa Rada.

3. Wniosek o wydanie karty ustawicznego rozwoju zawodowego zawiera następujące dane ratownika medycznego:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) adres miejsca zamieszkania;
- 4) adres do korespondencji;
- 5) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) numer prawa wykonywania zawodu.

4. Karta ustawicznego rozwoju zawodowego zawiera:

- 1) dane ratownika medycznego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu;
- 2) nazwę (firmę) i adres podmiotu, u którego ratownik medyczny wykonuje zawód;
- 3) datę rozpoczęcia okresu edukacyjnego;
- 4) termin, czas trwania oraz potwierdzenie zaliczenia kursu doskonalącego;
- 5) nazwę i adres podmiotu przeprowadzającego poszczególne formy ustawicznego rozwoju zawodowego;
- 6) formę i temat ustawicznego rozwoju zawodowego;
- 7) miejsce realizacji, termin oraz czas trwania poszczególnych form ustawicznego rozwoju zawodowego;
- 8) informację o potwierdzeniu realizacji poszczególnych form ustawicznego rozwoju zawodowego oraz liczbę punktów edukacyjnych przysługującą za tę formę;
- 9) informację o dopełnieniu obowiązku doskonalenia zawodowego.

Art. 83. 1. Ratownik medyczny w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia danego okresu edukacyjnego przekazuje Krajowej Radzie kartę ustawicznego rozwoju zawodowego oraz dokumenty potwierdzające realizację poszczególnych form ustawicznego rozwoju zawodowego w celu potwierdzenia przez Krajową Radę dopełnienia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego przez ratownika medycznego.

2. Ratownik medyczny przedstawia podmiotowi, u którego wykonuje zawód, dokumenty poświadczające realizację obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego.

Art. 84. Ratownik medyczny ma prawo do uzyskania dodatkowej wiedzy i dodatkowych umiejętności przez uczestnictwo w ramach kształcenia podyplomowego w:

- 1) szkoleniu specjalizacyjnym;
- 2) kursach kwalifikacyjnych.

Art. 85. Szkolenie specjalizacyjne ratowników medycznych odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1297).

Art. 86. 1. Kurs kwalifikacyjny ma na celu uzyskanie przez ratownika medycznego dodatkowej wiedzy i dodatkowych umiejętności do udzielania określonych świadczeń zdrowotnych.

2. Zakres kursu kwalifikacyjnego obejmuje wiedzę i umiejętności praktyczne niezbędne do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

Art. 87. 1. Kurs kwalifikacyjny odbywa się na podstawie programu kursu kwalifikacyjnego, który obejmuje:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów uczenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) efekty kształcenia;
- 4) wskazówki metodyczne;
- 5) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

2. Program kursu kwalifikacyjnego jest opracowywany przez zespół ekspertów powołany przez dyrektora CMKP.

3. Dyrektor CMKP powołuje zespół ekspertów spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie dziedziny właściwej dla programu danego kursu kwalifikacyjnego.

4. Opracowany przez zespół ekspertów program kursu kwalifikacyjnego dyrektor CMKP redaguje i przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

5. Dyrektor CMKP podaje do publicznej wiadomości zatwierdzony program kursu kwalifikacyjnego na stronie internetowej CMKP.

Art. 88. Kurs kwalifikacyjny prowadzą uczelnie kształcące na kierunku ratownictwo medyczne oraz CMKP, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 2 pkt 6, które zapewniają:

- 1) realizację programu kursu kwalifikacyjnego;
- 2) kadrę dydaktyczną posiadającą odpowiednie kwalifikacje;
- 3) bazę dydaktyczną dostosowaną do programu kursu kwalifikacyjnego.

Art. 89. 1. Podmioty prowadzące kurs kwalifikacyjny sporządzają dokumentację związaną z przebiegiem tego kursu i przebiegiem egzaminu, zawierającą imiona i nazwiska egzaminatorów, imiona i nazwiska osób przystępujących do egzaminu oraz ocenę lub wynik egzaminu oraz prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko uczestnika kursu kwalifikacyjnego;
- 2) numer i datę wydania zaświadczenia;
- 3) datę ukończenia kursu kwalifikacyjnego.

Art. 90. Kurs kwalifikacyjny kończy się egzaminem teoretycznym w formie pisemnej albo ustnej lub egzaminem praktycznym.

Art. 91. 1. Odbycie kursu kwalifikacyjnego jest potwierdzone zaświadczeniem.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko ratownika medycznego;
- 2) numer PESEL ratownika medycznego, a w przypadku braku numeru PESEL – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) numer zaświadczenia;
- 4) zakres tematyczny kursu kwalifikacyjnego;
- 5) nazwę i siedzibę podmiotu prowadzącego kurs kwalifikacyjny;
- 6) termin realizacji kursu kwalifikacyjnego;
- 7) zakres czynności objętych kursem kwalifikacyjnym;
- 8) imię (imiona) i nazwisko kierownika podmiotu prowadzącego kurs kwalifikacyjny;
- 9) imiona i nazwiska członków komisji egzaminacyjnej.

Art. 92. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres problematyki kursów kwalifikacyjnych,
- 2) sposób i tryb odbywania i zaliczania kursu kwalifikacyjnego,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego odbycie kursu kwalifikacyjnego

– uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania określonych świadczeń opieki zdrowotnej przez ratownika medycznego, mając na celu potrzebę ujednoczenia zasad weryfikacji wiedzy i umiejętności zdobytych podczas kursu kwalifikacyjnego, a także potwierdzenia odbycia tego kursu.

Art. 93. Ratownik medyczny ma obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego przez udział w następujących formach doskonalenia zawodowego:

- 1) kursie doskonalącym;
- 2) samokształceniu.

Art. 94. 1. Kurs doskonalący ma na celu pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych, w tym szkolenie praktyczne.

2. Kurs doskonalący odbywa się na podstawie programu, który obejmuje:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów kształcenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) wykaz umiejętności wynikowych;
- 4) treści nauczania;
- 5) wskazówki metodyczne;
- 6) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

3. Program kursu doskonalącego jest opracowywany i aktualizowany zgodnie z postępowaniem wiedzy przez zespół ekspertów, o którym mowa w ust. 4.

4. Dyrektor CMKP powołuje zespół ekspertów spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej oraz przedstawicieli CMKP.

5. CMKP redaguje program kursu doskonalącego opracowany przez zespół ekspertów, a dyrektor CMKP przedstawia go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

6. Dyrektor CMKP podaje do publicznej wiadomości zatwierdzony program kursu doskonalącego w formie informacji na stronie internetowej CMKP.

Art. 95. Kurs doskonalący mogą prowadzić podmioty, które:

- 1) realizują program kursu doskonalącego, o którym mowa w art. 94 ust. 2;
- 2) zapewniają kadrę dydaktyczną posiadającą kwalifikacje zgodne ze standardami, o których mowa w art. 94 ust. 2 pkt 6;

- 3) zapewniają bazę dydaktyczną zgodną ze standardami, o których mowa w art. 94 ust. 2 pkt 6, niezbędną do realizacji programu kursu, w tym do szkolenia praktycznego;
- 4) posiadają wewnętrzny system oceny jakości kształcenia;
- 5) prowadzą dokumentację związaną z organizacją i przebiegiem kształcenia, w szczególności przygotowują regulaminy organizacyjne kształcenia, protokoły postępowania kwalifikacyjnego oraz protokoły przebiegu sprawdzianów lub innych form zaliczenia danego rodzaju kształcenia;
- 6) prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu danego rodzaju kształcenia obejmującą:
 - a) dane osoby, która ukończyła kurs doskonalący:
 - imię (imiona) i nazwisko,
 - numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - adres miejsca zamieszkania,
 - b) rodzaj i nazwę kształcenia,
 - c) nazwę (firmę) organizatora kształcenia,
 - d) datę wydania i numer zaświadczenia;
- 7) uzyskały wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

Art. 96. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego przed jego rozpoczęciem jest obowiązany uzyskać wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

Art. 97. 1. Podmiot ubiegający się o uzyskanie wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego składa do CMKP wniosek, który zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o uzyskanie wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 2) imię i nazwisko osoby będącej przedstawicielem podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) imię (imiona) i nazwisko kierownika kursu doskonalącego;
- 4) maksymalną liczbę uczestników kursu doskonalącego;
- 5) liczbę i kwalifikacje kadry dydaktycznej;
- 6) wskazanie sprzętu dydaktycznego, który będzie używany w czasie trwania kursu doskonalącego;
- 7) szczegółowy harmonogram kursu doskonalącego.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 95 pkt 2–4;
- 2) oświadczenie o zgodności danych zawartych we wniosku oraz o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 95;
- 3) oświadczenie dotyczące kadry dydaktycznej o spełnianiu wymagań formalnych określonych w programie kursu doskonalącego.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 98. 1. Dyrektor CMKP dokonuje weryfikacji formalnej wniosku, o którym mowa w art. 97 ust. 1, oraz załączonych dokumentów, o których mowa w art. 97 ust. 2 pkt 1.

2. W przypadku stwierdzenia we wniosku braków formalnych dyrektor CMKP wzywa do ich uzupełnienia, pod rygorem pozostawienia sprawy bez rozpoznania, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Dyrektor CMKP w celu uzyskania opinii o spełnieniu przez podmiot warunków, o których mowa w art. 95 pkt 1–5, powołuje zespół ekspertów, w którego skład wchodzi:

- 1) przedstawiciele Krajowej Rady;

- 2) dwóch ekspertów w zakresie ratownictwa medycznego zgłoszonych przez konsultanta krajowego w dziedzinie medycyny ratunkowej;
- 3) przedstawiciel CMKP.

4. Zespół ekspertów, o którym mowa w ust. 3, opiniuje wnioski w zależności od potrzeby, nie rzadziej niż raz na kwartał, i przekazuje swoją opinię dyrektorowi CMKP niezwłocznie po jej sporządzeniu, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jej sporządzenia. Wnioski mogą być opiniowane w trybie obiegowym z użyciem dostępnych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

Art. 99. Dyrektor CMKP dokonuje raz na 5 lat wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego oraz prowadzi listę kursów doskonalących. Listy te zamieszcza się na stronie internetowej CMKP.

Art. 100. 1. Dyrektor CMKP skreśla podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego w przypadku:

- 1) złożenia oświadczeń, o których mowa w art. 97 ust. 2 pkt 2 i 3, niezgodnych ze stanem faktycznym;
- 2) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia kursu doskonalącego działalności objętej wpisem na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) naruszenia warunków wymaganych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 4) stwierdzenia w toku kontroli rażącego naruszenia przepisów prawa lub warunków określonych w programie kursu doskonalącego;
- 5) niezastosowania się do zaleceń pokontrolnych będących wynikiem kontroli, o której mowa w art. 110;
- 6) złożenia przez podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego wniosku o wykreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 7) upływu czasu, na jaki został dokonany wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 8) niewypełnienia obowiązku aktualizacji wpisu, o którym mowa w art. 101 ust. 1.

2. Skreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego następuje w drodze decyzji administracyjnej podlegającej natychmiastowemu wykonaniu. Od decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do ministra właściwego do spraw zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Do decyzji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Skreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego następuje również po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 101. 1. Każda zmiana programu kursu doskonalącego lub warunków realizacji programu tego kursu powoduje obowiązek aktualizacji wpisu w terminie 30 dni od dnia opublikowania nowego programu.

2. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego składa do CMKP wniosek o aktualizację wpisu, który zawiera:

- 1) dane podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 2) rodzaj kursu doskonalącego;
- 3) datę wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego oraz okres jego obowiązywania.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się kopię dokumentów potwierdzających spełnienie nowych wymagań dotyczących programu kursu doskonalącego lub warunków jego realizacji lub w przypadku aktualizacji danych podmiotu – kopię dokumentów potwierdzających tę zmianę.

Art. 102. W przypadku zmiany danych podmiotu wpisanego na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego jest obowiązany wystąpić do dyrektora CMKP o zmianę wpisu w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

Art. 103. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego, który został skreślony z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego z przyczyn wskazanych w art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 5, może uzyskać ponowny wpis nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji administracyjnej o skreśleniu.

Art. 104. Lista podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego zawiera następujące dane:

- 1) numer wpisu;

- 2) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) adres siedziby podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 4) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres siedziby;
- 5) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli dany podmiot je posiada.

Art. 105. Dyrektor CMKP prostuje z urzędu wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego zawierający oczywiste błędy.

Art. 106. Lista kursów doskonalących zawiera następujące dane:

- 1) numer kursu doskonalącego;
- 2) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) adres siedziby podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 4) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres siedziby;
- 5) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli dany podmiot je posiada;
- 6) termin i miejsce prowadzenia kursu doskonalącego.

Art. 107. 1. Podmiot wpisany na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego jest obowiązany zgłaszać CMKP termin i miejsce prowadzenia danego kursu w terminie co najmniej 30 dni przed jego rozpoczęciem. Dyrektor CMKP zamieszcza informacje o terminie kursu doskonalącego na liście, o której mowa w art. 106.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 2) adres siedziby podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres siedziby;
- 4) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli dany podmiot je posiada;
- 5) termin i miejsce prowadzenia kursu doskonalącego;
- 6) szczegółowy harmonogram kursu doskonalącego rozpisany na każdy dzień;
- 7) imiona i nazwiska wykładowców z podaniem ich zawodów;
- 8) w przypadku organizacji kursu doskonalącego poza siedzibą organizatora – porozumienie lub oświadczenie dotyczące miejsca realizacji kursu doskonalącego.

3. W przypadku zmiany wykładowcy wskazanego w szczegółowym harmonogramie kursu doskonalącego podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego jest obowiązany zgłosić ten fakt do CMKP oraz dołączyć informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 7.

Art. 108. Podmiot, który zrealizował kurs doskonalący, w terminie 7 dni od dnia zakończenia kursu przesyła do CMKP listę ratowników medycznych, którzy ukończyli kurs doskonalący, zawierającą ich imiona i nazwiska oraz numery prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego, a także imię (imiona) i nazwisko kierownika kursu.

Art. 109. Prowadzenie kursów doskonalących przez przedsiębiorcę jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570).

Art. 110. 1. Kontrola realizacji kursu doskonalącego jest prowadzona przez zespół kontrolny powoływany przez dyrektora CMKP. W skład zespołu poza pracownikami CMKP mogą wchodzić:

- 1) krajowy albo wojewódzki konsultant w dziedzinie medycyny ratunkowej lub jego przedstawiciel;
- 2) przedstawiciel stowarzyszenia będącego zgodnie z postanowieniami statutu tego stowarzyszenia towarzystwem naukowym lub towarzystwem zawodowym o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszającym ratowników medycznych;
- 3) przedstawiciel Krajowej Rady.

2. Czynności kontrolne przeprowadza co najmniej 3 członków zespołu kontrolnego po okazaniu upoważnienia. Podczas wykonywania czynności kontrolnych zespół kontrolny ma prawo do:

- 1) wstępu do pomieszczeń dydaktycznych;

- 2) udziału w zajęciach w charakterze obserwatora;
- 3) wglądu do dokumentacji przebiegu kursu doskonalącego;
- 4) żądania od kierownika podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego ustnych i pisemnych wyjaśnień;
- 5) badania opinii uczestników kursu doskonalącego i kadry dydaktycznej;
- 6) kontroli spełniania warunków określonych w programie kursu doskonalącego.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące dane:

- 1) imiona i nazwiska członków zespołu kontrolnego z podaniem pełnionych przez nich funkcji;
- 2) zakres czynności, do jakich są upoważnieni członkowie zespołu kontrolnego.

Art. 111. 1. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) nazwę i adres podmiotu prowadzącego kurs doskonalący;
- 2) adres miejsca odbywania kursu doskonalącego;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
- 4) imiona i nazwiska osób wykonujących czynności kontrolne;
- 5) opis stanu faktycznego;
- 6) wskazanie stwierdzonych nieprawidłowości;
- 7) wnioski osób wykonujących czynności kontrolne;
- 8) datę i miejsce sporządzenia protokołu;
- 9) informację o braku zastrzeżeń albo informację o odmowie podpisania protokołu przez kierownika podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego.

2. Protokół podpisują osoby wykonujące czynności kontrolne oraz kierownik podmiotu prowadzącego kurs doskonalący.

3. Jeżeli po sporządzeniu protokołu, a przed jego podpisaniem kierownik podmiotu prowadzącego kurs doskonalący zgłosi umotywowane zastrzeżenia co do faktów stwierdzonych w trakcie kontroli i opisanych w protokole, osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane zbadać dodatkowo te fakty i uzupełnić protokół.

4. Odmowa podpisania protokołu przez kierownika podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez osoby wykonujące czynności kontrolne.

5. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się kierownikowi podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego.

Art. 112. Osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji na temat organizacji i prowadzenia kursu doskonalącego oraz wyników prowadzonego postępowania.

Art. 113. Kierownik podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego ma prawo do wniesienia do dyrektora CMKP zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzania czynności kontrolnych oraz ustaleń zawartych w protokole w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu.

Art. 114. Dyrektor CMKP przekazuje kierownikowi podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego zalecenia pokontrolne dotyczące nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie kontroli i zobowiązuje go do usunięcia tych nieprawidłowości w wyznaczonym terminie. Kopię pisma z zaleceniami pokontrolnymi przekazuje do wiadomości konsultantowi krajowemu i konsultantowi wojewódzkiemu w dziedzinie medycyny ratunkowej.

Art. 115. W przypadku niezrealizowania zaleceń pokontrolnych w określonym terminie dyrektor CMKP podejmuje decyzję o skreśleniu podmiotu z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

Art. 116. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy ustawicznego rozwoju zawodowego, o których mowa w art. 93 pkt 2,
- 2) liczbę punktów edukacyjnych za poszczególne formy ustawicznego rozwoju zawodowego oraz dokumenty potwierdzające ich realizację, a także liczbę punktów niezbędnych do dopełnienia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego,
- 3) sposób i tryb realizowania ustawicznego rozwoju zawodowego przez ratowników medycznych,
- 4) zakres doskonalenia zawodowego ratowników medycznych,

- 5) wzór wniosku o wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego oraz wzór wniosku o aktualizację wpisu,
- 6) sposób potwierdzania zrealizowania przez ratownika medycznego poszczególnych form ustawicznego rozwoju zawodowego oraz potwierdzenia przez Krajową Radę dopełnienia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego przez ratownika medycznego,
- 7) wzór karty ustawicznego rozwoju zawodowego

– mając na celu zapewnienie jednolitości oraz przejrzystości wniosków, właściwej jakości ustawicznego rozwoju zawodowego oraz rzetelnego sposobu dokumentowania jego przebiegu.

Rozdział 5

Samorząd ratowników medycznych

Art. 117. 1. Ratownicy medyczni są zorganizowani na zasadach samorządu zawodowego, zwanego dalej „samorządem”.

2. Przynależność ratowników medycznych do samorządu jest obowiązkowa.

3. Samorząd jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega wyłącznie przepisom prawa.

4. Jednostką organizacyjną samorządu, posiadającą osobowość prawną, jest Krajowa Izba Ratowników Medycznych z siedzibą w Warszawie.

5. Krajową Izbę Ratowników Medycznych tworzą ratownicy medyczni wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 137.

6. Nadzór nad działalnością samorządu sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia w zakresie i formach określonych w ustawie.

Art. 118. Do zadań samorządu należy:

- 1) sprawowanie pieczy nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu ratownika medycznego;
- 2) ustanawianie zasad etyki zawodowej oraz dbanie o ich przestrzeganie;
- 3) przyznawanie prawa wykonywania zawodu oraz uznawanie kwalifikacji ratowników medycznych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 4) wydawanie zaświadczeń potwierdzających kwalifikacje zawodowe na podstawie art. 9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 5) zawieszanie i pozbawianie prawa wykonywania zawodu oraz ograniczanie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu;
- 6) prowadzenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych;
- 7) prowadzenie postępowania w przedmiocie niezdolności do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 8) reprezentowanie ratowników medycznych oraz ochrona ich interesów zawodowych;
- 9) działanie na rzecz stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez ratowników medycznych;
- 10) udział w ustalaniu oraz aktualizacji standardów i wytycznych w ratownictwie medycznym;
- 11) edukacja zdrowotna i promocja zdrowia;
- 12) prowadzenie rejestru, o którym mowa w art. 137, oraz rejestru, o którym mowa w art. 144;
- 13) nadzór nad doskonaleniem zawodowym ratowników medycznych;
- 14) współpraca z samorządami zawodów medycznych i innymi organizacjami reprezentującymi zawody medyczne w kraju i za granicą oraz z organami państw członkowskich w zakresie spraw określonych w ustawie.

Art. 119. 1. Organami samorządu są:

- 1) Krajowy Zjazd Ratowników Medycznych, zwany dalej „Krajowym Zjazdem”;
- 2) Krajowa Rada;
- 3) Komisja Rewizyjna;
- 4) Sąd Dyscyplinarny;
- 5) Wyższy Sąd Dyscyplinarny;

6) Rzecznik Dyscyplinarny.

2. Członkami organów samorządu mogą być tylko ratownicy medyczni wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 137.

Art. 120. 1. Kadencja organów samorządu trwa 4 lata, jednak organy są obowiązane działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

2. Tę samą funkcję w organach samorządu można pełnić nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje. Pełnienie funkcji dłużej niż przez 24 miesiące w danej kadencji przyjmuje się za pełnienie tej funkcji przez pełną kadencję.

Art. 121. 1. Wybory do organów samorządu i na stanowiska w organach są równe, powszechne i odbywają się w głosowaniu tajnym.

2. Czynne i bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom samorządu, z wyjątkiem osób ukaranych karą, o której mowa w art. 179 ust. 1 pkt 5–7.

Art. 122. 1. Organy samorządu podejmują decyzje w formie uchwał, chyba że ustawa stanowi inaczej. Uchwały organów samorządu są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków danego organu.

2. Krajowa Rada przesyła ministrowi właściwemu do spraw zdrowia uchwały Krajowej Rady w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia ich podjęcia.

3. Krajowa Rada przesyła ministrowi właściwemu do spraw zdrowia sprawozdanie z działalności samorządu ratowników medycznych za rok poprzedni w terminie do dnia 31 maja każdego roku.

Art. 123. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia może zaskarżyć do Sądu Najwyższego sprzeczną z prawem uchwałę organu samorządu w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia tej uchwały. Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy albo ją uchyla i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia. Skargę wniesioną po upływie terminu określonego w zdaniu pierwszym Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może zwrócić się do Krajowego Zjazdu lub Krajowej Rady o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu. Uchwała Krajowej Rady powinna zostać podjęta w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wystąpienia ministra właściwego do spraw zdrowia, a uchwała Krajowego Zjazdu – na najbliższym Krajowym Zjeździe.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do uchwał:

- 1) podejmowanych w postępowaniu w zakresie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych;
- 2) do których na podstawie odrębnych przepisów stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.

Art. 124. Najwyższym organem samorządu jest Krajowy Zjazd.

Art. 125. 1. W Krajowym Zjeździe biorą udział delegaci wybrani przez zgromadzenia wojewódzkie ratowników medycznych, zwane dalej „zgromadzeniami wojewódzkimi”, oraz z głosem doradczym członkowie ustępujących organów samorządu niebędący delegatami.

2. W zgromadzeniu wojewódzkim uczestniczą ratownicy medyczni zamieszkali na terenie danego województwa.

3. W przypadku braku miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ratownik medyczny uczestniczy w zgromadzeniu wojewódzkim w wybranym przez siebie województwie.

4. Wybór delegatów następuje w głosowaniu przeprowadzonym za pomocą:

- 1) kart wyborczych lub urządzeń elektronicznych w rejonach wyznaczonych dla poszczególnych części województwa przez Krajową Radę albo
- 2) systemu teleinformatycznego.

5. Jeżeli liczba ratowników medycznych w danym województwie przekracza 300 osób, wyboru delegatów na Krajowy Zjazd dokonuje się na zebraniach rejonowych zgromadzenia wojewódzkiego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Krajowa Rada dokonuje podziału na rejony w danym województwie.

7. Zasady przeprowadzania wyborów delegatów na Krajowy Zjazd oraz liczbę tych delegatów z poszczególnych województw określa Krajowa Rada.

8. Krajowa Rada zwołuje Krajowy Zjazd co 4 lata.

Art. 126. Do Krajowego Zjazdu należy:

- 1) wybór Prezesa Krajowej Rady;
- 2) wybór Krajowej Rady, Komisji Rewizyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców;
- 3) uchwalanie wytycznych działania samorządu i jego organów;
- 4) określenie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu, liczby członków tych organów oraz trybu ich odwoływania, a także zasad podejmowania uchwał przez organy samorządu;
- 5) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Krajowej Rady, Komisji Rewizyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Wyższego Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznika Dyscyplinarnego;
- 6) ustanawianie zasad etyki zawodowej i dbanie o ich przestrzeganie;
- 7) ustalanie podstawowych zasad gospodarki finansowej samorządu.

Art. 127. 1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) na wniosek prezydium Krajowej Rady;
- 3) na wniosek Komisji Rewizyjnej;
- 4) na wniosek co najmniej 500 ratowników medycznych;
- 5) na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd jest zwoływany w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o jego zwołanie i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 128. 1. Krajową Radę stanowią Prezes Krajowej Rady i członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd.

2. Prezydium Krajowej Rady stanowią Prezes Krajowej Rady i wybrani przez Krajową Radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie prezydium.

3. Prezydium Krajowej Rady jest organem wykonawczym Krajowej Rady i zdaje jej sprawozdanie ze swojej działalności.

4. Prezydium Krajowej Rady działa w imieniu Krajowej Rady w sprawach określonych jej uchwałą, z wyjątkiem uchwalania budżetu.

Art. 129. Do zakresu działania Krajowej Rady należy:

- 1) reprezentowanie samorządu wobec organów państwowych i samorządowych, sądów, podmiotu zobowiązanego do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych w rozumieniu art. 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, instytucji i organizacji;
- 2) uznawanie kwalifikacji zawodowych ratowników medycznych oraz współpraca z organami państw członkowskich zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) wykonywanie uchwał Krajowego Zjazdu;
- 4) opiniowanie projektów aktów prawnych oraz przedstawianie wniosków dotyczących unormowań prawnych z zakresu ochrony zdrowia;
- 5) wykonywanie zadań określonych w art. 118 pkt 3–5, 7, 12 i 13;
- 6) uchwalanie budżetu Krajowej Rady i zatwierdzanie sprawozdań z jego wykonania oraz rozpatrywanie wniosków Komisji Rewizyjnej;
- 7) wybór Prezesa Krajowej Rady oraz Rzecznika Dyscyplinarnego, jeżeli ich mandat wygaś w okresie pomiędzy Krajowymi Zjazdami;
- 8) koordynowanie doskonalenia zawodowego ratowników medycznych;
- 9) uchwalanie regulaminów działalności samorządu i jego organów;
- 10) prowadzenie rejestru, o którym mowa w art. 137, oraz rejestru, o którym mowa w art. 144;

- 11) określanie wysokości składki członkowskiej i zasad jej podziału oraz wysokości opłat za wpis do rejestru, o którym mowa w art. 137, oraz opłat manipulacyjnych.

Art. 130. 1. Komisja Rewizyjna dokonuje spośród członków Komisji wyboru przewodniczącego i zastępców przewodniczącego.

2. Komisja Rewizyjna:

- 1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą Krajowej Izby Ratowników Medycznych;
- 2) przedstawia sprawozdania z działalności kontrolnej Krajowemu Zjazdowi;
- 3) przedstawia Krajowej Radzie opinię dotyczącą sprawozdania z wykonania budżetu Krajowej Izby Ratowników Medycznych;
- 4) przedstawia Krajowemu Zjazdowi opinię dotyczącą sprawozdań Krajowej Rady z wykonania budżetu w okresie kadencji i na tej podstawie składa wnioski w sprawie udzielenia absolutorium Krajowej Radzie.

Art. 131. 1. Sąd Dyscyplinarny rozpatruje sprawy w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych wniesione przez Rzecznika Dyscyplinarnego oraz sprawuje sądownictwo polubowne.

2. Od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

3. Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

- 1) uchwała regulaminy wewnętrzne Sądu Dyscyplinarnego i Wyższego Sądu Dyscyplinarnego;
- 2) rozpatruje odwołania od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego;
- 3) rozpatruje protesty przeciwko ważności wyborów do organów i w organach Krajowej Izby Ratowników Medycznych oraz protesty przeciwko ważności głosowania w sprawie wniosków o odwołanie.

Art. 132. 1. Rzecznik Dyscyplinarny przygotowuje postępowanie dyscyplinarne i wykonuje czynności oskarżyciela przed Sądem Dyscyplinarnym i Wyższym Sądem Dyscyplinarnym.

2. Rzecznik Dyscyplinarny składa Krajowemu Zjazdowi kadencyjne sprawozdania z działalności.

Art. 133. 1. Członek organu samorządu, organ samorządu, z wyjątkiem Krajowego Zjazdu, oraz zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego mogą być odwołani przez organ, który dokonał wyboru.

2. Odwołania dokonuje się w głosowaniu równym i tajnym.

3. Odwołanie następuje kwalifikowaną większością 2/3 ważnie oddanych głosów, pod warunkiem że łączna liczba oddanych głosów jest nie mniejsza od połowy ogólnej liczby członków organu, który dokonał wyboru.

Art. 134. 1. Pracodawca bez zgody Krajowej Rady nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę ani wypowiedzieć warunków pracy i płacy ratownikowi medycznemu pełniącemu funkcję z wyboru w organach samorządu, o których mowa w art. 119 ust. 1 pkt 2–6, w czasie jej pełnienia oraz w okresie 1 roku po ustaniu kadencji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 40, art. 41¹ i art. 43 pkt 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140).

Art. 135. 1. Samorząd może prowadzić działalność gospodarczą.

2. Działalność samorządu jest finansowana:

- 1) ze składek członkowskich i z opłat za wpis do rejestru, o którym mowa w art. 137;
- 2) z dochodów z innych źródeł, w szczególności z dotacji, subwencji, darowizn i spadków;
- 3) z działalności gospodarczej.

3. Dofinansowanie działalności samorządu ze środków publicznych nie może dotyczyć działalności samorządu o charakterze gospodarczym.

Art. 136. Nieopłacone w terminie składki członkowskie i koszty postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 6

Rejestry ratowników medycznych

Art. 137. Krajowa Rada prowadzi rejestr ratowników medycznych.

Art. 138. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 137, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 137, jest rejestrem publicznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).

Art. 139. Krajowa Rada jest administratorem danych w rejestrze, o którym mowa w art. 137, w tym jest administratorem danych osobowych w tym rejestrze w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 140. Rejestr, o którym mowa w art. 137, zawiera następujące dane:

- 1) datę wpisu;
- 2) dane osobowe dotyczące ratownika medycznego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - d) obywatelstwo,
 - e) adres miejsca zamieszkania,
 - f) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli ją posiada;
- 3) dane dotyczące wykształcenia, w tym:
 - a) nazwę i adres siedziby uczelni,
 - b) numer i datę wydania dyplomu,
 - c) tytuł zawodowy;
- 4) numer prawa wykonywania zawodu oraz termin, na jaki zostało przyznane;
- 5) informację o posiadaniu prawa wykonywania zawodu w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli dotyczy;
- 6) informację o miejscu realizacji zadań zawodowych, z zastrzeżeniem art. 142 ust. 3;
- 7) informację o realizacji obowiązku doskonalenia zawodowego w danym okresie edukacyjnym, w tym informację o odbyciu kursu doskonalącego, o którym mowa w art. 94;
- 8) informację o odbyciu kursów, o których mowa w art. 58 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 84 pkt 2, oraz przeszkolenia, o którym mowa w art. 39 ust. 1, jeżeli dotyczy;
- 9) informację o uzyskaniu tytułu specjalisty w danej dziedzinie ochrony zdrowia;
- 10) datę wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 137, wraz z podaniem przyczyny;
- 11) informację o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego;
- 12) informację o zawieszeniu w wykonywaniu zawodu;
- 13) oznaczenie orzeczenia sądu ratowników medycznych;
- 14) nazwę orzekającego sądu ratowników medycznych;
- 15) datę uprawomocnienia orzeczenia sądu ratowników medycznych;
- 16) rodzaj orzeczonej kary;
- 17) datę wykonania kary;
- 18) datę zatarcia kary;
- 19) informację o postanowieniach wydanych w trybie art. 173.

Art. 141. 1. Wpisów i zmian, w tym wykreśleń, w rejestrze, o którym mowa w art. 137, dokonuje Krajowa Rada.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

2. Ratownik medyczny zostaje wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 137, w przypadku:

- 1) wygaśnięcia prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego na skutek zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 32;
- 2) utraty prawa wykonywania zawodu na skutek zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 31;
- 3) pozbawienia ratownika medycznego prawa wykonywania zawodu.

3. Ratownik medyczny jest obowiązany do niezwłocznego zawiadomienia Krajowej Rady o zmianach danych, o których mowa w art. 140, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 142. 1. Krajowa Rada udostępnia dane objęte rejestrem, o którym mowa w art. 137, do:

- 1) systemu informacji w ochronie zdrowia, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1555 i 2280);
- 2) Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 137, jest jawny w zakresie danych, o których mowa w art. 140 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. c i pkt 4–7 i 9, wraz z podaniem województwa, na którego terenie zamieszkuje ratownik medyczny.

3. Informacja o miejscu realizacji zadań zawodowych przez ratownika medycznego wykonującego zadania zawodowe w jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej jest ograniczona jedynie do nazwy działu administracji rządowej – bez wskazywania nazwy tej jednostki.

Art. 143. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach dotyczących dokonywania wpisów i zmian w rejestrze, o którym mowa w art. 137, w tym wykreśli z tego rejestru, uwzględniając potrzebę zapewnienia ochrony, spójności i kompletności danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w art. 137.

Art. 144. Krajowa Rada prowadzi rejestr osób uprawnionych do wykonywania zawodu ratownika medycznego tymczasowo i okazjonalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 145. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 144, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 144, jest rejestrem publicznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 146. Krajowa Rada jest administratorem danych w rejestrze, o którym mowa w art. 144, w tym jest administratorem danych osobowych w tym rejestrze w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Art. 147. Rejestr, o którym mowa w art. 144, zawiera następujące dane:

- 1) datę wpisu;
- 2) dane osobowe dotyczące ratownika medycznego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) obywatelstwo,
 - c) datę urodzenia,
 - d) numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) nazwę i oznaczenie dokumentu potwierdzającego prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego w państwie członkowskim;
- 4) miejsce, okres, formę i zakres świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych w ramach tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ich określenie jest możliwe;
- 5) datę wydania przez Krajową Radę zaświadczenia o spełnieniu obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, oraz dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4;
- 6) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada.

Art. 148. Krajowa Rada dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144, oraz wydaje ratownikowi medycznemu zaświadczenie o spełnieniu przez ratownika medycznego obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, oraz dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4. Wpis do rejestru oraz wydanie zaświadczenia są bezpłatne i nie mogą powodować opóźnień lub utrudnień w tymczasowym i okazjonalnym wykonywaniu zawodu.

Art. 149. Krajowa Rada udostępnia systemowi informacji w ochronie zdrowia, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, dane objęte rejestrem, o którym mowa w art. 144.

Art. 150. Do ratowników medycznych udzielających świadczeń czasowo i okazjonalnie wyłącznie w ramach umów międzynarodowych zawartych z państwem członkowskim w celu współpracy transgranicznej w zakresie ratownictwa medycznego nie stosuje się art. 144–149.

Rozdział 7

Odpowiedzialność zawodowa ratowników medycznych

Art. 151. 1. Ratownicy medyczni podlegają odpowiedzialności zawodowej za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu ratownika medycznego, zwane dalej „przewinieniem zawodowym”.

2. Odpowiedzialności zawodowej, o której mowa w ust. 1, podlegają także ratownicy medyczni wykonujący tymczasowo i okazjonalnie zawód ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 18 ust. 1.

Art. 152. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego dotyczących tego samego czynu.

2. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych może być zawieszono do czasu ukończenia postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego, o ile ich wynik może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Art. 153. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych obejmuje:

- 1) czynności sprawdzające;
- 2) postępowanie wyjaśniające;
- 3) postępowanie przed sądem ratowników medycznych;
- 4) postępowanie wykonawcze.

2. Celem czynności sprawdzających jest wstępne zbadanie okoliczności koniecznych do ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W trakcie czynności sprawdzających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem możliwości przesłuchania w charakterze świadka osoby składającej skargę na ratownika medycznego.

3. Celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie zawodowe, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia zawodowego – ustalenie obwinionego oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu ratowników medycznych.

Art. 154. 1. Stronami postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych są pokrzywdzony oraz ratownik medyczny, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony.

2. W postępowaniu przed sądem ratowników medycznych stroną jest również Rzecznik Dyscyplinarny.

3. W postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wykonuje prawa i obowiązki Rzecznika Dyscyplinarnego.

Art. 155. 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przewinienie zawodowe.

2. Pokrzywdzony może ustanowić nie więcej niż dwóch pełnomocników spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

3. W razie śmierci pokrzywdzonego jego prawa w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, w tym prawo dostępu do informacji medycznej oraz dokumentacji medycznej, może wykonywać małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub tym samym stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

4. W przypadku gdy organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych dysponuje informacjami o osobach, o których mowa w ust. 3, poucza o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.

5. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych może ograniczyć pokrzywdzonemu dostęp do akt sprawy w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

Art. 156. 1. Za obwinionego uważa się ratownika medycznego, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lub przeciwko któremu skierował do sądu ratowników medycznych wniosek o ukaranie.

2. Obwiniony może ustanowić nie więcej niż dwóch obrońców spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

3. W czasie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych na uzasadniony wniosek obwinionego sąd ratowników medycznych może ustanowić mu obrońcę z urzędu spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

4. W przypadku gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego i nie ustanowił on obrońcy z wyboru, sąd ratowników medycznych ustanawia mu obrońcę z urzędu spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych. W postępowaniu wyjaśniającym sąd ratowników medycznych ustanawia obrońcę na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego.

5. Jeżeli organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych uzna za niezbędne ustanowienie obrońcy ze względu na okoliczności utrudniające obronę, sąd ratowników medycznych ustanawia obwinionemu obrońcę z urzędu spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 157. 1. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych przeprowadza dowody na wniosek stron albo z urzędu.

2. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego lub specjalisty.

3. W celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego obwinionego powołuje się dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy zawodowej składanie przez ratownika medycznego zeznań i wyjaśnień w zakresie okoliczności objętych postępowaniem w trakcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych.

Art. 158. 1. W przypadku gdy w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego lub na rozprawę przed sądem ratowników medycznych albo bezpodstawnie odmawia zeznań, Rzecznik Dyscyplinarny lub sąd ratowników medycznych może zwrócić się do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej o:

- 1) nałożenie kary za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań;
- 2) przymusowe sprowadzenie świadka, biegłego lub specjalisty.

2. Świadek, biegły lub specjalista nie podlega karze, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie był uprzedzony o skutkach niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

3. W przypadku gdy świadek, biegły lub specjalista nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, sąd ratowników medycznych zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swojego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

Art. 159. 1. Nie można pociągnąć do odpowiedzialności zawodowej obwinionego, dopóki popełnienie przewinienia zawodowego nie zostanie udowodnione i stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu ratowników medycznych.

2. Wszelkie wątpliwości, których w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych nie da się usunąć, należy tłumaczyć na korzyść obwinionego.

3. Organy prowadzące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 160. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny jest wiążące dla organów prowadzących postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Art. 161. Postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych nie wszczyna się, a wszczęte postępowania w tym przedmiocie umarza się, jeżeli:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
- 2) czyn nie stanowi przewinienia zawodowego albo ustawy stanowią, że sprawca nie popełnia przewinienia zawodowego;
- 3) obwiniony zmarł;
- 4) nastąpiło ustanie karalności;
- 5) postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
- 6) szkodliwość społeczna czynu jest znikoma.

Art. 162. 1. Nie można wszcząć postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata.

2. Bieg przedawnienia do wszczęcia postępowania przerywa każda czynność Rzecznika Dyscyplinarnego.

3. Karalność przewinienia zawodowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

4. W przypadku gdy czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, ustanie karalności przewinienia zawodowego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa.

Art. 163. W sprawach odpowiedzialności zawodowej Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie prowadzi zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wyznaczony przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny, a w sprawach odpowiedzialności zawodowej zastępców Rzecznika Dyscyplinarnego – Rzecznik Dyscyplinarny lub jego zastępca wyznaczeni przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

Art. 164. 1. Rzecznik Dyscyplinarny niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia zawodowego jest obowiązany wydać postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Postanowienie doręcza się stronom.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba, Rzecznik Dyscyplinarny może zażądać uzupełnienia w określonym terminie danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 1, lub dokonać sprawdzenia faktów w tym zakresie. W tym przypadku postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego należy wydać najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 165. 1. Pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a stronom – na postanowienie o jego umorzeniu. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt.

2. Zażalenie wnosi się do sądu ratowników medycznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu postanowienia.

Art. 166. 1. Sąd ratowników medycznych może uchylić postanowienia, o których mowa w art. 165 ust. 1, i przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, organ uchylający postanowienie wskazuje powody uchylecia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla Rzecznika Dyscyplinarnego.

Art. 167. W toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny dąży do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może przesłuchiwać pokrzywdzonego i inne osoby w charakterze świadków, powoływać i przesłuchiwać biegłych lub specjalistów, jak również przeprowadzać inne dowody. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności gdy mogłoby to spowodować zatarcie śladów lub dowodów przewinienia zawodowego, Rzecznik Dyscyplinarny może przesłuchać ratownika medycznego w charakterze obwinionego przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, jeżeli zachodzą warunki do sporządzenia takiego postanowienia.

Art. 168. 1. W przypadku gdy zebrany w postępowaniu wyjaśniającym materiał dowodowy wskazuje na fakt popełnienia przewinienia zawodowego, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o przedstawieniu ratownikowi medycznemu zarzutów.

2. Zarzuty przedstawia się ratownikowi medycznemu osobiście lub doręcza się na piśmie, informując go o przysługujących mu prawach, w tym o prawie do złożenia wyjaśnień.

Art. 169. 1. W przypadku gdy postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o ukaranie, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania bez konieczności uprzedniego zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego i wydania postanowienia o zamknięciu postępowania.

2. W postanowieniu o umorzeniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej jest zawarte wskazanie przyczyn umorzenia.

3. Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, postanowienie o umorzeniu powinno zawierać także imię (imiona) i nazwisko obwinionego oraz określenie zarzucanego mu czynu.

Art. 170. 1. W przypadku gdy istnieją podstawy do sporządzenia wniosku o ukaranie, Rzecznik Dyscyplinarny zawiadamia obwinionego i jego obrońców o terminie końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania wyjaśniającego wraz z pouczeniem o możliwości uprzedniego przejrzenia akt.

2. W terminie 14 dni od dnia zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego może on składać wnioski o uzupełnienie postępowania.

3. Termin zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyznacza się w taki sposób, aby od dnia doręczenia zawiadomienia o nim obwinionemu i jego obrońcom upłynęło co najmniej 14 dni.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje dalszego postępowania.

5. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o jego zamknięciu.

6. Rzecznik Dyscyplinarny w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania wyjaśniającego składa do sądu ratowników medycznych wniosek o ukaranie.

Art. 171. 1. Wniosek o ukaranie zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko oraz numer dokumentu „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” obwinionego, którego dotyczy postępowanie;
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia zawodowego ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody;
- 4) uzasadnienie wniosku.

2. O skierowaniu wniosku do sądu ratowników medycznych Rzecznik Dyscyplinarny zawiadamia pokrzywdzonego, obwinionego i Krajową Radę.

Art. 172. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego powinno być zakończone w ciągu 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia zawodowego.

2. W uzasadnionym przypadku Rzecznik Dyscyplinarny może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie roku od dnia wszczęcia postępowania wyjaśniającego sąd ratowników medycznych może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na dalszy czas określony, nie dłuższy jednak niż rok.

4. Stronom przysługuje prawo złożenia do sądu ratowników medycznych zażalenia na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

5. Sąd ratowników medycznych po otrzymaniu zażalenia na przewlekłość postępowania może:

- 1) wydać postanowienie o przejęciu postępowania wyjaśniającego;
- 2) oddalić zażalenie;
- 3) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego, ustalając wytyczne co do sposobu rozstrzygnięcia tego postępowania oraz wyznaczając termin załatwienia sprawy.

Art. 173. 1. W przypadku gdy zebrane dowody wskazują z dużym prawdopodobieństwem, że ratownik medyczny, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony popełnił ciężkie przewinienie zawodowe, a rodzaj tego przewinienia wskazuje, że wykonywanie zawodu ratownika medycznego zagraża bezpieczeństwu pacjentów lub grozi popełnieniem kolejnego przewinienia zawodowego, sąd ratowników medycznych, na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego albo o ograniczeniu zakresu czynności

w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego na okres do wydania prawomocnego orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej, nie dłużej jednak niż do roku.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Obwiniony i jego obrońca mają prawo być obecni na posiedzeniu sądu ratowników medycznych, którego przedmiotem jest wydanie postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje się Prezesowi Krajowej Rady.

5. Jeżeli do upływu okresu tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia, o których mowa w ust. 1, w sprawie zawieszono ratownika medycznego nie zapadnie prawomocne orzeczenie sądu ratowników medycznych, sąd ratowników medycznych z urzędu bada zasadność dalszego tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, obwinionemu przysługuje zażalenie w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Sądu Dyscyplinarnego, który wydał postanowienie. Zażalenie nie wstrzymuje natychmiastowej wykonalności postanowienia.

7. W przedmiocie zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

Art. 174. 1. Sprawy w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych w pierwszej instancji rozpoznaje Sąd Dyscyplinarny.

2. Sprawy przeciwko członkom organów Krajowej Izby Ratowników Medycznych oraz przeciwko zastępcom Rzecznika Dyscyplinarnego rozpoznaje w pierwszej instancji Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

3. Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

- 1) rozpoznaje odwołania od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego;
- 2) rozpoznaje zażalenia na postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego przez obwinionego na okres do roku;
- 3) orzeka o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych.

Art. 175. 1. Postępowanie przed sądem ratowników medycznych odbywa się na rozprawie jawnej.

2. Sąd ratowników medycznych wyłącza jawność rozprawy, jeżeli jawność mogłaby:

- 1) naruszyć tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta;
- 2) wywołać zakłócenie spokoju i porządku publicznego;
- 3) obrażać dobre obyczaje;
- 4) ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes państwa powinny być zachowane w tajemnicy;
- 5) naruszyć ważny interes prywatny.

Art. 176. 1. Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie pięciosobowym.

Art. 177. Członkowie Sądu Dyscyplinarnego i Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w zakresie orzekania podlegają przepisom powszechnie obowiązującego prawa.

Art. 178. 1. W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wskazujących, że postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych nie powinno być wszczęte albo wszczęte postępowanie powinno zostać umorzona, sąd ratowników medycznych umarza postępowanie. W razie ujawnienia okoliczności wymienionych w art. 161 pkt 1 albo 2 sąd ratowników medycznych wydaje orzeczenie uniewinniające obwinionego, a jeżeli obwiniony w chwili popełnienia czynu był niepoczytalny – umarza postępowanie.

2. Sąd ratowników medycznych może umorzyć postępowanie, jeżeli przewinienie zawodowe jest mniejszej wagi albo orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.

Art. 179. 1. Sąd ratowników medycznych może orzekać następujące kary:

- 1) upomnienie;

- 2) naganą;
- 3) karę pieniężną;
- 4) zakaz pełnienia funkcji kierowniczych w ramach wykonywania zadań, o których mowa w art. 36, na okres od roku do 5 lat;
- 5) ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego na okres od 6 miesięcy do 2 lat;
- 6) zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od roku do 5 lat;
- 7) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. Sąd ratowników medycznych, orzekając karę przewidzianą w ust. 1 pkt 7, może dodatkowo orzec karę wymienioną w ust. 1 pkt 4.

Art. 180. 1. Karę pieniężną orzeka się na cel społeczny związany z ochroną zdrowia w wysokości od jednej trzeciej do czterokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, do dnia 15 stycznia każdego roku.

2. Karę pieniężną orzeka się samoistnie albo obok kar wymienionych w art. 179 ust. 1 pkt 4–7.

Art. 181. 1. Zawieszenie prawa wykonywania zawodu orzeka się w miesiącach i latach.

2. Bieg kary rozpoczyna się z dniem uprawomocnienia się orzeczenia.

3. Na poczet kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu zalicza się okres tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu.

Art. 182. 1. Ogłoszenie orzeczenia sądu ratowników medycznych jest jawne.

2. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego przytacza ustnie jego główne motywy.

Art. 183. 1. Orzeczenie sądu ratowników medycznych zawiera:

- 1) oznaczenie sądu ratowników medycznych, imiona i nazwiska sędziów, Rzecznika Dyscyplinarnego i protokolanta;
- 2) podstawę prawną;
- 3) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
- 4) imię (imiona) i nazwisko oraz numer prawa wykonywania zawodu obwinionego;
- 5) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił obwinionemu;
- 6) rozstrzygnięcie sądu ratowników medycznych;
- 7) uzasadnienie;
- 8) dokładne określenie przypisanego obwinionemu czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 9) rozstrzygnięcie co do kary, a w razie potrzeby – co do zaliczenia na jej poczet tymczasowego zawieszenia w prawie wykonywania zawodu.

2. Uzasadnienie zawiera:

- 1) wskazanie, jakie fakty sąd ratowników medycznych uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich dowodach oparł się w związku z tym i powody, dla których nie uznał dowodów przeciwnych;
- 2) przytoczenie okoliczności, które sąd ratowników medycznych miał na względzie przy wymierzaniu kary.

3. W orzeczeniu sądu ratowników medycznych powinno być zawarte także postanowienie o kosztach postępowania. W razie ukarania obwinionego koszty postępowania ponosi obwiniony, chyba że sąd ratowników medycznych postanowi inaczej. W przypadku uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania koszty postępowania ponosi Krajowa Izba Ratowników Medycznych.

4. Orzeczenie sądu ratowników medycznych wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania sąd ratowników medycznych doręcza stronom w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

5. Obwinionemu przysługuje zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Zażalenie wnosi się do sądu ratowników medycznych, który wydał orzeczenie.

Art. 184. 1. Od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego stronom przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Sądu Dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

3. Cofnięcie odwołania przez składającą je stronę przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Wyższy Sąd Dyscyplinarny, który pozostawia odwołanie bez rozpoznania, o ile nie zachodzą przesłanki z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 oraz 5–10 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, 1855, 2582 i 2600).

Art. 185. 1. Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko całości orzeczenia.

2. Odwołanie co do kary uważa się za zwrócone przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze.

Art. 186. 1. Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymuje w mocy, uchyla albo zmienia orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie może uznać winnym obwinionego lub wymierzyć kary obwinionemu, który został uniewinniony przez Sąd Dyscyplinarny lub co do którego postępowanie umorzono.

Art. 187. 1. Orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych są prawomocne z chwilą ogłoszenia.

2. Orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego doręcza się stronom w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia tego orzeczenia.

Art. 188. 1. Od prawomocnego orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Krajowej Rady przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Kasację w stosunku do tego samego obwinionego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz.

Art. 189. 1. Kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego lub innego rażącego naruszenia prawa. Kasacja może być wniesiona również z powodu niewspółmierności kary.

2. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 190. Strony, minister właściwy do spraw zdrowia i Prezes Krajowej Rady wnoszą kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 191. 1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

2. Kasacja wnoszona przez stronę powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem albo radcą prawnym albo pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Art. 192. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych zakończone prawomocnym orzeczeniem sądu ratowników medycznych wznawia się, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa i istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznane przedtem sądowi ratowników medycznych wskazujące na to, że:
 - a) obwiniony nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przewinienia zawodowego lub nie podlegał karze,
 - b) sąd ratowników medycznych umorzył postępowanie, błędnie przyjmując, że obwiniony popełnił zarzucany mu czyn.

2. Czyn, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 4–11 lub w art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 193. Postępowanie przed sądem ratowników medycznych zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić w wypadku uchylenia lub istotnej zmiany treści prawomocnego wyroku lub orzeczenia, z powodu którego to postępowanie zostało umorzone.

Art. 194. 1. Wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

3. Wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w ust. 2, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

4. Niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść obwinionego po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 195. 1. W sprawie wznowienia postępowania zakończonych prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego lub Wyższego Sądu Dyscyplinarnego orzeka w innym składzie sąd ratowników medycznych, który wydał orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie.

2. W kwestii wznowienia postępowania sąd ratowników medycznych orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że przewodniczący sądu lub sąd postanowi inaczej.

Art. 196. Wniosek o wznowienie postępowania sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny. Do wniosku dołącza się odpowiednią liczbę jego odpisów dla stron postępowania.

Art. 197. 1. Na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że zażalenie na postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego rozpoznaje ten sąd w innym składzie.

2. Orzekając o wznowieniu postępowania, Sąd Dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i ponownie rozpatruje sprawę w innym składzie, a Wyższy Sąd Dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę Sądowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. Od orzeczenia o wznowieniu postępowania środek odwoławczy nie przysługuje.

3. Uchylając zaskarżone orzeczenie, Sąd Dyscyplinarny może uniewinnić obwinionego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo umorzyć postępowanie.

Art. 198. 1. Ratownikowi medycznemu, który w wyniku wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych lub kasacji został uniewinniony, przysługuje odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na skutek wykonania względem niego w całości lub w części kary, która została zmieniona albo uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

2. Roszczenia przysługują w stosunku do Krajowej Izby Ratowników Medycznych.

3. W sprawach roszczeń orzeka sąd powszechny.

4. Roszczenia ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

Art. 199. Prawomocne orzeczenie sądu ratowników medycznych przewodniczący tego sądu doręcza:

- 1) Prezesowi Krajowej Rady do wykonania;
- 2) stronom i ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Art. 200. 1. Ratownik medyczny zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać tego zawodu w żadnej formie.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w art. 179 ust. 1 pkt 6 albo 7 stanowi podstawę do rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, stosunku służbowego albo porozumienia o wolontariacie, na podstawie których ratownik medyczny wykonuje zawód.

Art. 201. Na wniosek obwinionego prawomocne orzeczenie uniewinniające go w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych podlega opublikowaniu.

Art. 202. 1. Zatarcie kary następuje z urzędu:

- 1) po upływie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 179 ust. 1 pkt 1;
- 2) po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 179 ust. 1 pkt 2;
- 3) po upływie 3 lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 179 ust. 1 pkt 3–5;
- 4) po upływie 5 lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 179 ust. 1 pkt 6;
- 5) po upływie 10 lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 179 ust. 1 pkt 7.

2. Jeżeli ratownik medyczny przed upływem okresu wymaganego do zatarcia kary zostanie ponownie ukarany, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar.

3. Zatarcie kary następuje przez usunięcie z rejestru, o którym mowa w art. 137, wpisu o ukaraniu.

Art. 203. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wykonania prawomocnych orzeczeń sądów ratowników medycznych, kierując się potrzebą respektowania praw uczestników postępowania, specyfiką, złożonością i czasochłonnością postępowań w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Art. 204. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem przepisów o oskarżycielu prywatnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej;
- 2) rozdziałów I–III i art. 53 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 205. 1. Kto bez uprawnień wykonuje zadania ratownika medycznego w warunkach, o których mowa w art. 33 ust. 1, podlega karze grzywny.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej albo wprowadza w błąd co do posiadania takiego uprawnienia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 206. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1947) w art. 11:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgon i jego przyczyna są ustalane przez:

 - 1) lekarza leczącego chorego w ostatniej chorobie albo
 - 2) kierownika zespołu ratownictwa medycznego, jeżeli zgon nastąpił w trakcie akcji medycznej, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720 i 1733).”;
- 2) w ust. 7 wyrazy „Lekarze stwierdzający zgon i jego przyczyny obowiązani są” zastępuje się wyrazami „Osoby stwierdzające zgon i jego przyczyny, o których mowa w ust. 1, obowiązani są”.

Art. 207. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720 i 1733) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Ratownicy”;
- 2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Zawód ratownika medycznego wykonuje się na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705).”;
- 3) uchyla się art. 10h–12h;
- 4) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „art. 11 ust. 11 pkt 2,” zastępuje się wyrazami „art. 34 pkt 2 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych,”;
- 5) w art. 31 w ust. 1 w pkt 3 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 4.

Art. 208. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2022 r. poz. 1876 i 2280) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Zasady przeprowadzenia badania lub udzielenia innych świadczeń zdrowotnych przez lekarza, ratownika medycznego oraz pielęgniarkę systemu pomimo braku zgody albo wobec zgłoszenia sprzeciwu, o których mowa w art. 17 i art. 18, określają odpowiednio przepisy art. 33 i art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, art. 57 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie

ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) oraz art. 12a ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2702 i 2705).”.

Art. 209. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1657, 2280 i 2674) w art. 28 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Lekarz lub felczer,” zastępuje się wyrazami „Lekarz, felczer lub kierownik zespołu ratownictwa medycznego.”.

Art. 210. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633, 655, 974, 1079 i 2280) w art. 5 w ust. 4 w pkt 2 skreśla się przecinek na końcu oraz uchyla się pkt 3.

Art. 211. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1555 i 2280) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 3:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Krajowa Rada Ratowników Medycznych, na podstawie ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705), w zakresie danych przetwarzanych w rejestrze ratowników medycznych oraz w rejestrze osób uprawnionych do wykonywania zawodu ratownika medycznego tymczasowo i okazjonalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, na podstawie przepisów o zawodach lekarza i lekarza dentystry, zawodzie fizjoterapeuty, zawodach pielęgniarki i położnej, medycynie laboratoryjnej, zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych, a także zawodzie farmaceuty, w odniesieniu do danych określonych w tych przepisach;”.

2) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się rejestr medyczny zwany Centralnym Wykazem Pracowników Medycznych zawierający dane dotyczące lekarzy, lekarzy dentystrów, felczerów, starszych felczerów, pielęgniarek, położnych, diagnostów laboratoryjnych, fizjoterapeutów, farmaceutów oraz ratowników medycznych.”.

b) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Podmioty prowadzące rejestry dotyczące lekarzy, lekarzy dentystrów, felczerów, starszych felczerów, pielęgniarek, położnych, diagnostów laboratoryjnych, fizjoterapeutów, farmaceutów oraz ratowników medycznych są obowiązane do przekazywania do Centralnego Wykazu Pracowników Medycznych danych swoich członków, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 9, w terminie jednego dnia roboczego od dnia powzięcia uchwały w sprawie wpisania pracownika medycznego na listę członków odpowiedniej izby, w celu ich identyfikacji i uwierzytelnienia w systemie informacji, a także w celu weryfikacji ich uprawnień zawodowych.”.

3) w art. 30:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 5,

b) w ust. 2a w pkt 4 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 5.

Art. 212. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2702) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) stwierdzeniu zgonu, do którego doszło podczas akcji medycznej, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720, 1733 i 2705).”.

b) w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowisku perfuzjonisty po ukończeniu kursu kwalifikacyjnego w zakresie perfuzji organizowanego przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, o którym mowa w ustawie z dnia 13 września 2018 r. o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 77), lub Polskie Stowarzyszenie Perfuzjonistów.”.

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Warunkiem przystąpienia do kursu, o którym mowa w ust. 2 pkt 13, jest:

1) zatrudnienie w dziale lub zespole perfuzji funkcjonującym w danym podmiocie leczniczym przez minimum 2 lata;

- 2) wykonanie w okresie, o którym mowa w pkt 1, minimum 200 krążeń pozaustrojowych pod nadzorem uprawnionego perfuzjonisty;
- 3) przedstawienie opinii kierownika właściwej jednostki organizacyjnej podmiotu leczniczego o wykonaniu krążeń pozaustrojowych przez kandydata do kursu.

4. Opinia, o której mowa w ust. 3 pkt 3, zawiera imię (imiona) i nazwisko kandydata wraz z podaniem numeru prawa wykonywania zawodu, a także imię i nazwisko osoby wystawiającej opinię z podaniem pełnionej przez nią funkcji.”;

- 2) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Pielęgniarka systemu w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym wykonująca medyczne czynności ratunkowe może udzielić świadczeń zdrowotnych bez zgody pacjenta, jeżeli pacjent wymaga niezwłocznej pomocy, a ze względu na stan zdrowia lub wiek nie może wyrazić zgody ani nie ma możliwości porozumienia się z jego przedstawicielem ustawowym lub opiekunem faktycznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2022 r. poz. 1876, 2280 i 2705).

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1, pielęgniarka systemu odnotowuje w dokumentacji medycznej pacjenta.”.

Art. 213. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 147) w art. 15a w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) spełnia wymagania określone w:

- a) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720, 1733 i 2705) dla lekarza systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne i pielęgniarki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika,
- b) ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) dla ratownika medycznego realizującego doskonalenie zawodowe;”.

Art. 214. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 1425) w art. 2 pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9) ratownika górskim – rozumie się przez to osobę posiadającą uprawnienia ratownicze lub instruktorskie w zakresie ratownictwa górskiego oraz specjalistyczną wiedzę z zakresu technik ratownictwa górskiego i topografii obszaru, na którym działa dany podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego, spełniająca wymagania określone w:

- a) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720, 1733 i 2705) dla lekarza systemu i pielęgniarki systemu realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika,
- b) ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) dla ratownika medycznego realizującego doskonalenie zawodowe

– zatrudnioną lub pełniącą służbę w tym podmiocie lub będącą członkiem tego podmiotu;

10) ratownika narciarskim – rozumie się przez to osobę, która ukończyła szkolenie w zakresie transportu osób potrzebujących pomocy na zorganizowanych terenach narciarskich organizowane przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego, spełniająca wymagania określone w:

- a) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym dla lekarza systemu i pielęgniarki systemu realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika,
- b) ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych dla ratownika medycznego realizującego doskonalenie zawodowe;”.

Art. 215. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2175 i 2666) w art. 16b w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) lekarz systemu w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720, 1733 i 2705), pielęgniarka systemu w rozumieniu art. 3 pkt 6 tej ustawy albo ratownik medyczny, który spełnia wymagania określone w ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705), którzy posiadają co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie wykonywania medycznych czynności ratunkowych w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, albo”.

Art. 216. W ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1297) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie chirurgiczna asysta lekarza, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 pkt 1, może przystąpić także osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy licencjata po ukończeniu studiów na kierunku ratownictwo medyczne lub licencjata pielęgniarstwa po ukończeniu studiów na kierunku pielęgniarstwo oraz
- 2) wykonywała co najmniej przez 3 lata czynności zawodowe, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) lub w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2702 i 2705), pod warunkiem wystawienia przez podmiot leczniczy zaświadczenia potwierdzającego zapotrzebowanie w tym podmiocie leczniczym na osoby posiadające tę specjalizację, oraz
- 3) została zakwalifikowana do odbywania szkolenia specjalizacyjnego w postępowaniu kwalifikacyjnym.”;

2) w art. 11 w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

- „5) zaświadczenia wystawionego przez podmiot leczniczy potwierdzającego zapotrzebowanie w tym podmiocie leczniczym na osoby posiadające specjalizację – w przypadku osób, o których mowa w art. 8 ust. 3 pkt 1;
- 6) dokumentu potwierdzającego okres wykonywania czynności zawodowych.”;

3) w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje ocenę spełniania warunków określonych w art. 8 ust. 1 pkt 1, w art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2 albo w art. 8 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz – w przypadku gdy liczba osób spełniających te warunki jest większa niż liczba miejsc szkoleniowych – postępowanie konkursowe.”.

Art. 217. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁶⁾) uchyla się art. 7g.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 218. 1. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają łącznie warunki określone w art. 2 pkt 1–4, stają się ratownikami medycznymi w rozumieniu ustawy i przysługuje im prawo wykonywania zawodu.

2. Osobom, które uzyskały zgodę na wykonywanie zawodu ratownika medycznego, o której mowa w art. 10 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 207, przysługuje prawo wykonywania zawodu przez okres, na jaki została wydana zgoda.

3. Osobom, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego i wpisuje się te osoby do rejestru, o którym mowa w art. 137, na ich wniosek złożony nie później niż w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą wykonywać zawód ratownika medycznego w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy bez uzyskania dokumentu „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” oraz wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 137, a po upływie 2 lat – pod warunkiem złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3.

5. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, osoby te nie mogą wykonywać zawodu ratownika medycznego.

Art. 219. 1. Wojskowo-medyczny kurs kwalifikacyjny rozpoczęty i niezakończony przed dniem wejścia w życie ustawy jest realizowany na dotychczasowych zasadach.

2. Program wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego opracowany i zatwierdzony przed dniem wejścia w życie ustawy zachowuje ważność do dnia zatwierdzenia programu, o którym mowa w art. 59 ust. 3.

3. Zaświadczenia o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1561, 1723, 1768, 1783, 2127, 2185, 2640 i 2687.

Art. 220. 1. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozpoczęty i niezakończony przed dniem wejścia w życie ustawy jest realizowany na dotychczasowych zasadach.

2. Program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych opracowany i zatwierdzony przed dniem wejścia w życie ustawy zachowuje ważność do dnia zatwierdzenia programu, o którym mowa w art. 67 ust. 3.

3. Zaświadczenia o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 221. 1. Karty doskonalenia zawodowego ratownika medycznego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Ratownicy medyczni, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoczęli okres edukacyjny, kontynuują go na nowych zasadach z zachowaniem dotychczasowych punktów edukacyjnych.

Art. 222. 1. Kursy doskonalące rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy są realizowane na dotychczasowych zasadach.

2. Program kursu doskonalącego opracowany i zatwierdzony przed dniem wejścia w życie ustawy zachowuje ważność do dnia zatwierdzenia nowego programu, o którym mowa w art. 94 ust. 2.

Art. 223. 1. Wnioski w sprawie uzyskania wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego złożone przed dniem wejścia w życie ustawy są rozpatrywane na dotychczasowych zasadach.

2. Podmioty wpisane na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego są uprawnione do prowadzenia kursu doskonalącego przez okres, na jaki uzyskały wpis na tę listę.

Art. 224. Kontrole działalności podmiotów prowadzących kursy doskonalące ratowników medycznych rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy są realizowane na dotychczasowych zasadach. Wojewoda przekazuje protokoły z kontroli dyrektorowi Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego.

Art. 225. Przeszkolenie, które jest realizowane w związku z przerwą w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego, rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy jest realizowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 226. Do postępowań w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 227. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia powoła, w drodze zarządzenia, Komitet Organizacyjny Samorządu Ratowników Medycznych, zwany dalej „Komitetem”.

2. W skład Komitetu wchodzi nie więcej niż 25 osób.

3. W skład Komitetu wchodzi reprezentanci wskazani przez właściwe organy ogólnopolskich związków zawodowych i stowarzyszeń zrzeszających co najmniej po 500 ratowników medycznych, działających co najmniej przez 3 lata poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy.

Art. 228. Komitet podejmuje decyzje w formie uchwał. Uchwały Komitetu są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków Komitetu.

Art. 229. 1. Do zadań Komitetu należy:

- 1) dokonywanie wpisów do spisu ratowników medycznych prowadzonego na potrzeby przeprowadzenia wyborów delegatów na pierwszy Krajowy Zjazd Ratowników Medycznych;
- 2) prowadzenie spisu ratowników medycznych;
- 3) zorganizowanie i zwołanie pierwszych zgromadzeń wojewódzkich oraz w przypadku, o którym mowa w art. 125 ust. 5, dokonanie podziału na rejony i zorganizowanie oraz zwołanie pierwszych zebrań rejonowych zgromadzenia wojewódzkiego;
- 4) opracowanie projektu regulaminu wyboru delegatów na pierwszy Krajowy Zjazd Ratowników Medycznych uwzględniającego sposób wyboru delegatów, o którym mowa w art. 125 ust. 4, oraz opracowanie projektu regulaminu pierwszego Krajowego Zjazdu Ratowników Medycznych.

2. Zgromadzenia wojewódzkie i zebrania rejonowe zgromadzenia wojewódzkiego są zwoływane w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W zgromadzeniach wojewódzkich i zebraniach rejonowych zgromadzenia wojewódzkiego zwoływanych w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uczestniczą ratownicy medyczni wpisani do spisu ratowników medycznych najpóźniej na 7 dni przed rozpoczęciem zgromadzenia wojewódzkiego lub zebrania rejonowego zgromadzenia wojewódzkiego.

Art. 230. 1. Obsługę organizacyjną Komitetu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Działalność Komitetu jest finansowana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 231. 1. Opłata za wpis do spisu ratowników medycznych do czasu wyboru samorządu ratowników medycznych stanowi dochód budżetu państwa.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż 6% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, obowiązującego w dniu złożenia wniosku o wpis, zaokrąglonego w górę do pełnego złotego.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wpis do spisu ratowników medycznych, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze koszty związane z dokonaniem wpisu.

Art. 232. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia zwołuje pierwszy Krajowy Zjazd Ratowników Medycznych w terminie nieprzekraczającym 60 dni od dnia zamknięcia ostatniego zgromadzenia wojewódzkiego lub zebrania rejonowego zgromadzenia wojewódzkiego.

2. Komitet ulega rozwiązaniu z dniem ukonstytuowania się pierwszego Krajowego Zjazdu Ratowników Medycznych.

3. Z dniem ukonstytuowania się pierwszego Krajowego Zjazdu Ratowników Medycznych organy samorządu ratowników medycznych przejmują wszystkie swoje kompetencje, o których mowa w ustawie.

4. Postępowania w przedmiocie przyznania prawa wykonywania zawodu i wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 137, wszczęte i niezakończone przed dniem ukonstytuowania się Krajowego Zjazdu Ratowników Medycznych są kontynuowane przez Krajową Radę Ratowników Medycznych. Rozstrzygnięcia podjęte przez Komitet zachowują ważność.

Art. 233. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11b ust. 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 207 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 72 i art. 73 ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 234. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 217 oraz art. 227–232, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*